

รายงานการวิจัย

ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนิน

ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร

**Effect of Entrepreneurial Characteristics on the Business success
of The Phetchabun and Phichit provinces.**

เจษฎาพร ปาคำวัง

สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ 2566

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนิน
ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร

**Effect of Entrepreneurial Characteristics on the Business success
of The Phetchabun and Phichit provinces.**

เจษฎาพร ปาคำวัง สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทุนอุดหนุนงานวิจัย พัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

(ก)

ชื่องานวิจัย	ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร
ผู้วิจัย	เจษฎาพร ปาคำวัง
สาขาวิชา	สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีเสร็จวิจัย 2566

บทคัดย่อ

ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตรจำนวน 167 ราย คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณค่าเฉลี่ยของประชากร ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แล้วคำนวณหาสัดส่วนของตัวอย่างแยกจังหวัดเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ สมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง มีจำนวน 6 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง ปัจจัยความมีนวัตกรรม ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.80 ($R = 0.437$)

คำสำคัญ: ความสำเร็จ, ธุรกิจ

Research title	Effect of Entrepreneurial Characteristics on the Business success of The Phetchabun and Phichit provinces.
Researcher	Jetsadaporn Pakamwang
Department	Computer Sciences

Abstract

Effect of Entrepreneurial Characteristics on the Business success of The Phetchabun and Phichit provinces. The objective was to study the factors of entrepreneurs that influence the success of operating small-sized enterprises in Phetchabun Province and Phichit Province, totaling 167 entrepreneurs. Calculating the sample size using the formula for calculating the population average. Use the stratified random sampling method and calculate the proportion of the sample by province. The tool used is a questionnaire. Statistics used include: Descriptive statistics Consists of frequency, percentage, mean, standard deviation and hypothesis testing using Pearson Correlation Coefficient and Multiple Regression Analysis.

The research results found that Characteristic factors of entrepreneurs that influence success in Operating a medium-sized enterprise business has 6 factors: individuality factor, innovation factor, risk-taking factor. Management factors Factors of consistency and passion for learning and factors of passion for success. which can together predict success in business operations medium sized enterprises Accounting for 43.80 percent ($R = 0.437$)

Keywords: Success, Business

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความร่วมมือของอาสาสมัคร ผู้นำชุมชนในพื้นที่
เอื้ออำนวยความสะดวกช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ที่สละเวลาให้คำแนะนำ คำปรึกษา รวมถึงข้อเสนอแนะ
ต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ งานวิจัยนี้ได้รับการรับรองจาก
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา วันที่รับรอง 31
พฤษภาคม 2566 เลขที่ใบรับรอง HE-121-2566

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ประสานงานในพื้นที่ กลุ่มอาสาสมัครที่ให้ความกรุณาร่วมมือในการ
ได้มาซึ่งข้อมูลงานวิจัย และขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ขอขอบคุณกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กสว.) ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้ง
นี้มา ณ ที่นี้ด้วย

เจษฎาพร ปาลำวัง

2566

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	9
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	9
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	14
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	14
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
1.5 ประโยชน์ของการวิจัย.....	15
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	17
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ.....	19
2.3 การประเมินผลและการวัดประสิทธิภาพแบบจำลอง.....	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	28
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	28
3.2 จริยธรรมในการวิจัย.....	31
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	32
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป.....	32
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ.....	34
4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจ.....	36

(จ)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	38
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	38
	5.2 อภิปรายผล.....	38
	5.3 ข้อเสนอแนะ.....	41
	บรรณานุกรม.....	42
	ภาคผนวก.....	44
	การนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์.....	45
	ประวัติผู้วิจัย.....	48

(ก)

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	32
ตารางที่ 4.2 แสดงระดับคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจ.....	35
ตารางที่ 4.3 แสดงระดับของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจ.....	35
ตารางที่ 4.4 ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ.....	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจโลกในปัจจุบันกำลังเผชิญกับสถานะแข่งขันที่รุนแรงตามแนวกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้ทุกหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนจำเป็นต้องพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Sized Enterprises :SMEs) ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างมาก จะเห็นได้จากรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้พิจารณาแนวโน้มอัตราการขยายตัวของวิสาหกิจขนาดต่างๆ พบว่า ในปี 2554 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังคงเป็นกลไกการเจริญเติบโต ในระบบเศรษฐกิจของประเทศ เห็นได้จากอัตราการขยายตัวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังคงสูงกว่าอัตราการขยายตัวของประเทศและวิสาหกิจใหญ่เป็นส่วนใหญ่ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม , 2555) วิสาหกิจขนาดกลางยังมีจุดอ่อนด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความสามารถในการพัฒนาสินค้าและบริการ โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ความสามารถในการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ภาวะบีบ ขอบังคับในการดำเนินธุรกิจและขาดโอกาสทางการตลาดและการเข้าถึงข้อมูลการตลาดเชิงลึก(สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม,2555)รวมทั้งสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงและอาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community : AEC) ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางดำเนินธุรกิจได้อย่าง ยากลำบากจำเป็นที่ ภาครัฐต้องเข้าไปช่วยส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางสามารถแข่งขันได้ใน บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

การจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตรเพื่อให้เป็นองค์กรรองรับในการ ดำเนินงานของชุมชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีผู้รับผิดชอบบริหาร มีการจัดองค์กรและ ระบบงานจะทำให้สามารถขอรับการสนับสนุนเงินทุนจากแหล่งต่างๆ ได้วิสาหกิจชุมชน ตาม แนวทางของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นวิสาหกิจชุมชนระดับตำบล ที่เกิดขึ้นตามโครงการ เพิ่มศักยภาพการผลิตของชุมชนตำบลนำร่องและตำบลหลัก โดยคุณสมบัติของวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วยความเป็นวิสาหกิจชุมชนระดับตำบล ภายใต้การส่งเสริมของ ศูนย์บริการและถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล มีสมาชิกประกอบด้วยเกษตรกรผู้มีภูมิลำเนาหรือ ถิ่นที่อยู่ใน จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตรนั้น สมาชิกเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ มีการลงทุนร่วมกัน มีความพร้อมในด้านบุคลากร การบริหารจัดการ มีการจัดทำบัญชีมีการกำหนดกติกา ระเบียบหรือ

แนวทางปฏิบัติของกลุ่ม พร้อมทั้งจะ จัดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน เมื่อมีกฎหมายเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชนถือใช้ในการจัดตั้ง

แบบจำลองการทำนาย (Predictive Modeling) หรือเรียกว่าการเรียนรู้แบบมีผู้สอน (Supervised learning) เป็นผลลัพธ์ที่สร้างจากการอนุมาน (Inference) ชุดข้อมูลปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร โดยนำข้อมูลในอดีตมาสร้างตัวแบบ เพื่อใช้ในการทำนายประเภทตัวอย่างในอนาคตโดยใช้ ข้อมูลฝึกหัด (training data) ซึ่งข้อมูลทุกตัวจะมีคุณสมบัติที่ใช้ในการทำนายอัลกอริทึมประเภทนี้จะ มุ่งเน้นในการแบ่งแยกข้อมูลออกเป็นกลุ่มตามค่าคุณสมบัติของข้อมูล ซึ่งถ้าค่าคุณสมบัติของข้อมูลมี ค่าไม่ต่อเนื่องจะเรียกกระบวนการที่ใช้แบ่งแยกว่า การจำแนกประเภท (Classification) แต่ถ้าค่า คุณสมบัติของข้อมูลมีค่าต่อเนื่องจะเรียกกระบวนการที่ใช้แบ่งแยกว่าการถดถอย (Regression) หรือ การพยากรณ์ (Forecasting) สามารถประเมินประสิทธิภาพของระบบสนับสนุนการตัดสินใจและทำนายการกระบวนการ (AHP : Analytic Hierarchy Process) ช่วยในการแก้ไขปัญหา Multi-criteria decision analysis วิสาหกิจชุมชน

การพัฒนานวัตกรรมสินค้าชุมชนของจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร จากทรัพยากรชุมชน เพื่อสร้างนวัตกรรมส่งเสริมสุขภาพ การท่องเที่ยว เพิ่มมูลค่าพืชทางเกษตร เช่น พืชทะเลาะโจร จิงกระชาย ขมิ้น มังคุด มะกรูด ใบเตย มะขาม พัฒนาเป็นสเปรย์ล้างมือ สบู่ล้างมือ เจลล้างมือ พัฒนาจากพืชสมุนไพรพื้นถิ่น และการผลิตเทียนหอมจากมันสำปะหลัง สกัดมันสำปะหลังเป็นเบสสบู่ การผลิตชาสร้างภูมิทัศน์ด้านทาน ชาบับดอการไ้ เจ็บคอ บำรุงหัวใจ บำรุงร่างกาย และผลิตสินค้าส่งเสริมสุขภาพ เช่น น้ำมันข้าวโพดช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือดจากฝอยข้าวโพด การผลิตแท่นยืนปรับสมดุลร่างกายจากแผ่นไม้ชุมชน การผลิตไม้กวาดสามมิติ เป็นต้น ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร ในการศึกษาวิจัยประเด็นดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้นๆ มีคุณลักษณะที่สำคัญเฉพาะอย่างจากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ในการศึกษาเพื่อทราบปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนสำหรับผู้ประกอบการ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจและวางแผนพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางต่อไป

การส่งเสริม SMEs สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะทำงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SMEs ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนตามที่ระบุในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม,2564:ออนไลน์) ได้แก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์การเอกชน โดยกิจการ SMEs ที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้การสนับสนุนและ

ส่งเสริมจะครอบคลุมเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการและกิจการค้าส่งและค้าปลีกโดยความหมายของแต่ละกิจการ ได้แก่

1. กิจการผลิตสินค้า หมายความว่าครอบคลุมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการ ประกอบการอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิตก็คือการเปลี่ยนรูป วัสดุให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือด้วยมือ ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้ารวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็นการ อุตสาหกรรม การผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรม ในครัวเรือนด้วย

2. กิจการให้บริการ หมายความว่าครอบคลุมถึง การศึกษาทางสุขภาพ การบันเทิง การขนส่ง การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรมและที่พัก การภัตตาคาร การขายอาหาร การขายเครื่องมือของภัตตาคารและร้านอาหาร การให้บริการเช่าสิ่งบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ การให้บริการส่วนบุคคล บริการในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจ การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว

3. กิจการค้าส่งและค้าปลีก หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับการค้า โดยที่การค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ใช้ในงานอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบัน ผู้ใช้ในงานวิชาชีพ และรวมทั้งการขายให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยตนเอง ส่วนการค้าปลีก หมายถึง การขายโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อการบริโภคหรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคลในครัวเรือน การค้าในที่นี้มีความหมาย รวมถึงการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนการซื้อขาย สถานีบริการน้ำมัน และสหกรณ์ผู้บริโภค

เมื่อมีกลุ่มวิสาหกิจทุกกลุ่มย่อมมีโอกาสขึ้นทบทวนสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นโครงการที่มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมสนับสนุน “ธุรกิจ ชุมชน” หมายถึง การรวมกลุ่มของคนในชุมชนเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการทำ มาหากิน เพื่อให้เกิด ประโยชน์สุขและความเข้มแข็งต่อชุมชนนั้นๆ ซึ่งธุรกิจชุมชนจะเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนที่พึ่งตนเองได้ มิได้หมายถึงการพึ่งตนเองด้วยเศรษฐกิจเพียงด้านเดียว แต่หมายถึงการพัฒนาโดยรวม โดยไม่เป็นภาระให้กับรัฐหรือต้องพึ่งพาภายนอก ธุรกิจชุมชนจะเป็นการเพิ่มศักยภาพของ ระบบเศรษฐกิจระดับชุมชนในการพัฒนาความร่วมมือกับระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ เพราะการที่ชุมชนไม่ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอก ย่อมหมายถึงโอกาสในการพัฒนาความสัมพันธ์ ที่เท่าเทียมกันจะเป็นไปได้มากขึ้น อันเป็นหลักการที่จะนำไปสู่การเป็นฐานรากทางเศรษฐกิจที่มั่นคง และยั่งยืนของระบบเศรษฐกิจระดับประเทศอย่างแท้จริง นอกจากนี้รัฐบาลได้ใช้โครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” ในการต่อสู้กับปัญหาความยากจน เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการสนับสนุนให้ชุมชนใช้ภูมิปัญญา และทรัพยากรในท้องถิ่นพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์ มาสร้างเป็นจุดขายของตนเอง มีความเชื่อมั่นฐานว่าการให้ชุมชน ได้คิดพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ของตนเอง จะทำให้ชุมชนได้เห็นแนวทางใน การสร้างเศรษฐกิจชุมชนฐานราก ซึ่งจะ สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น ต่อมา รัฐบาลได้กำหนดให้มีการคัดสรร ผลิตภัณฑ์ตามโครงการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย (OTOP Product Champion) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนในระดับฐานรากได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพสู่ มาตรฐาน เพื่อสามารถส่งออกได้ในจำนวนกลุ่ม/ผลิตภัณฑ์ที่เข้าร่วม โครงการฯ แต่ละกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ มีปัญหาแตกต่างกันออกไป อาทิปัญหาด้านวัตถุดิบ การใช้ปัจจัยการผลิต การตลาด และ การบริหารจัดการ โดยปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งและความยั่งยืนของกลุ่มและชุมชนใน ระดับฐานรากเป็นอย่างมากก็คือ ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการ ซึ่งกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ ชุมชนส่วน ใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการกลุ่มอย่างเป็นระบบ (ณรงค์ศักดิ์ จักรกรณ. 2547) อาทิ การจัดการด้านการตลาด การจัดการการผลิต และการบริหารจัดการกลุ่ม ซึ่งปัญหาทั้ง 3 ด้าน มี ความสัมพันธ์กัน เช่น ถ้ากลุ่มผู้ผลิตขายสินค้าไม่ได้กลุ่มจะขาดแรงจูงใจในการพัฒนาสินค้า รวมทั้ง ขาดแรงจูงใจในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการกลุ่มให้ดีขึ้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการพัฒนากลุ่มให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน กรมการพัฒนาชุมชนได้ดำเนิน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมทั่วทุกภูมิภาคทั่ว ประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ ชุมชน ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ และส่งเสริมความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชน เป็นการสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง โดยรัฐบาลสนับสนุน ช่วยเหลือให้สอดคล้องกับพื้นฐานและศักยภาพของชุมชนรวมทั้งทรัพยากร ภูมิปัญญาและ วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะพื้นที่ และเน้นการสร้างเสริม ชุมชนในการ จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดการทรัพยากร การผลิต การตลาด และการจัดการทุน ให้เกิด ประโยชน์แก่ชุมชน อีกทั้งยังมีการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบและคุณภาพให้ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์เฉพาะที่เป็นจุดเด่น เพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งตลาด ภายในประเทศและต่างประเทศ สามารถเป็นแหล่งรายได้ของชุมชนและเศรษฐกิจของประเทศ สามารถสร้างศักยภาพพื้นฐานของประเทศให้ดีขึ้นอันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจนใน อนาคต กรมการพัฒนาชุมชนของภาครัฐได้มีนโยบายการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อยกระดับการ พัฒนาหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ที่สำคัญคือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสร้างเครือข่ายประเภท ผลิตภัณฑ์สู่ระดับสากลโดยการแบ่งหมวดผลิตภัณฑ์ OTOP ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มดาวเด่นสู่ สังคม (กลุ่ม A) กลุ่มอนุรักษ์สร้างคุณค่า (กลุ่ม B) กลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขัน (กลุ่ม C) และกลุ่ม ปรับตัวสู่การพัฒนา (กลุ่ม D) จากปัญหาที่เกิดขึ้นของระบบเศรษฐกิจ จนเกิดปัญหาผลผลิต เพื่อ สร้างระบบการจัดการ และบริหารภายในกลุ่มตลอดจนได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ ทาง กลุ่มจึงจำเป็นต้องเร่งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับในการจัดระดับผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผลิตภัณฑ์ต้องมีการปรับปรุงข้อกำหนดและวิธีทดสอบในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้

เป็นไปตามแนวทางเดียวกับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและการยอมรับในคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองคุณภาพ มากยิ่งขึ้นซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้บริโภคในตลาดระดับต่างๆ เกิดการยอมรับและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ เป็นเงื่อนไขความสำเร็จในการเพิ่มศักยภาพทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อให้ผู้ผลิตชุมชนเข้าใจข้อกำหนดและสามารถผลิตสินค้าประเภทผ้า เครื่องแต่งกายให้เป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐานในระดับสากล และเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ (สำนักส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิสาหกิจชุมชน. 2556) การพัฒนาการยกระดับสินค้า OTOP ไปสู่ธุรกิจนั้นมีความสำคัญอย่างมากซึ่งทำให้ธุรกิจ มีความเข้มแข็งและได้รับการยอมรับจากผู้บริโภค และการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ผู้ประกอบการในทุกระดับ และการพัฒนาการยกระดับสินค้า OTOP ไม่เพียงแต่จะเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ครัวเรือน และสร้างการจ้างงานในชุมชนท้องถิ่นทั่วประเทศเท่านั้น ยังสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและเป็นที่ยอมรับของลูกค้า ซึ่งการพัฒนาสินค้าให้ก้าวสู่มาตรฐานระดับสากลนั้นจำเป็นต้องมีการส่งเสริมอย่างจริงจังเพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่เป็นรูปธรรม และผลักดันให้เกิดสายการผลิตขนาดใหญ่ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและสร้างจุดเด่นของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจผู้ปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ มีผลิตภัณฑ์คือ มะขาม, ใบยาสูบ, ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนโกโก้ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตไม้กวาดดอกหญ้าจักสานบ้านนางั่ว มีผลิตภัณฑ์คือไม้กวาดดอกหญ้า อุปกรณ์จักสาน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนาอาชีพผู้เกษียณอายุป่าเลา มีผลิตภัณฑ์คือผ้าพิมพ์ลายธรรมชาติ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผ้าทอมือท่าพล และกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนยังสมาทฟาร์มเมอร์จังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดพิจิตร กลุ่มแปรรูปข้าวบ้านหาดสูงเมืองพิจิตร มีผลิตภัณฑ์คือแปรรูปข้าว การแปรรูปโรงสีชุมชนบ้านราชช้างขวัญมีผลิตภัณฑ์คือข้าวสาร/อาหารแปรรูป กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ตำบลคลองคะเชนทร์มีผลิตภัณฑ์คือผลไม้แปรรูป/การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวโดยชุมชนย่านเก่าวังกรด (ชุมชนย่านเก่าวังกรด มีผลิตภัณฑ์คือขนมไทย การท่องเที่ยวโดยชุมชนบึงห้วยคงสามัคคีมีผลิตภัณฑ์คือมะม่วงแปรรูป และการแปรรูปกลุ่มอาชีพเกษตรกรปลอดสารพิษบ้านดงโฮจิมินห์ มีผลิตภัณฑ์คือขนมไทย/การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านดงโฮจิมินห์ มีผลิตภัณฑ์คือข้าวสาร และอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่มเพื่อแปรรูปผลผลิต เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพการผลิตปานกลางที่ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และกระบวนการผลิตไม่ซับซ้อน ขาดการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม่หลากหลาย และเป็นผลิตภัณฑ์ที่ จำหน่ายเฉพาะในร้านค้าชุมชน จึงจัดลำดับอยู่ในเกณฑ์ C หมายถึง กลุ่มผลิตภัณฑ์คุณภาพระดับ พื้นฐานตามที่กฎหมายหรือมาตรฐานอื่นที่รองรับกระบวนการผลิตไม่มีความซับซ้อน ผลิตจำนวนมาก สามารถรองรับปริมาณการสั่งซื้อจำนวนมากได้ และมีกำลังการผลิตเพียงพอ หรือมีกำลังการผลิต

ใน ลักษณะเป็นเครือข่ายมีตลาดจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน และสามารถเข้าสู่การ แข่งขันใน ตลาดได้ (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. 2564) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์มีโอกาศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจ ศึกษาการยกระดับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และการติดตามประเมินผลวิสาหกิจชุมชนในจังหวัง เพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตรในครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจ ขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร
- 2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการยกระดับหรือเลื่อนระดับสินค้า OTOP
- 2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพและยกระดับสินค้า OTOP

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยต่างๆของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาด กลางเป็นอย่างไร

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ผู้ประกอบการ (Entrepreneurs)** หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของ ผู้ก่อตั้ง ผู้บริหารหรือ หุ้นส่วนในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งสามารถมองเห็น โอกาสในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งพร้อมยอมรับ ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และมุ่งมั่น อดสาหะสู่ความสำเร็จของธุรกิจด้วยตัวเอง โดยที่ผู้ประกอบการ จะมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจและมีส่วนร่วมต่อการดำเนินธุรกิจทุกขั้นตอน และกล้า คัดสินใจในการขยายธุรกิจ ทั้งในกิจการภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการและภาคการค้าของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง รวมอยู่ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร

2. **คุณลักษณะของผู้ประกอบการ** หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือจุดเด่นของผู้ประกอบการที่ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นลักษณะพิเศษเฉพาะของผู้ประกอบการคนนั้นๆ โดยแบ่งองค์ ประกอบของคุณลักษณะของผู้ประกอบการออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเองความมี นวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การบริหารจัดการ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความใส่ใจ ในความสำเร็จ

3. **ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ** หมายถึง การที่ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจขนาด กลางให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยมีตัวชี้วัด 3 ด้าน ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน การ ตอบสนองความต้องการของลูกค้า และการ ได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากพนักงาน

1.5 ประโยชน์ของการวิจัย

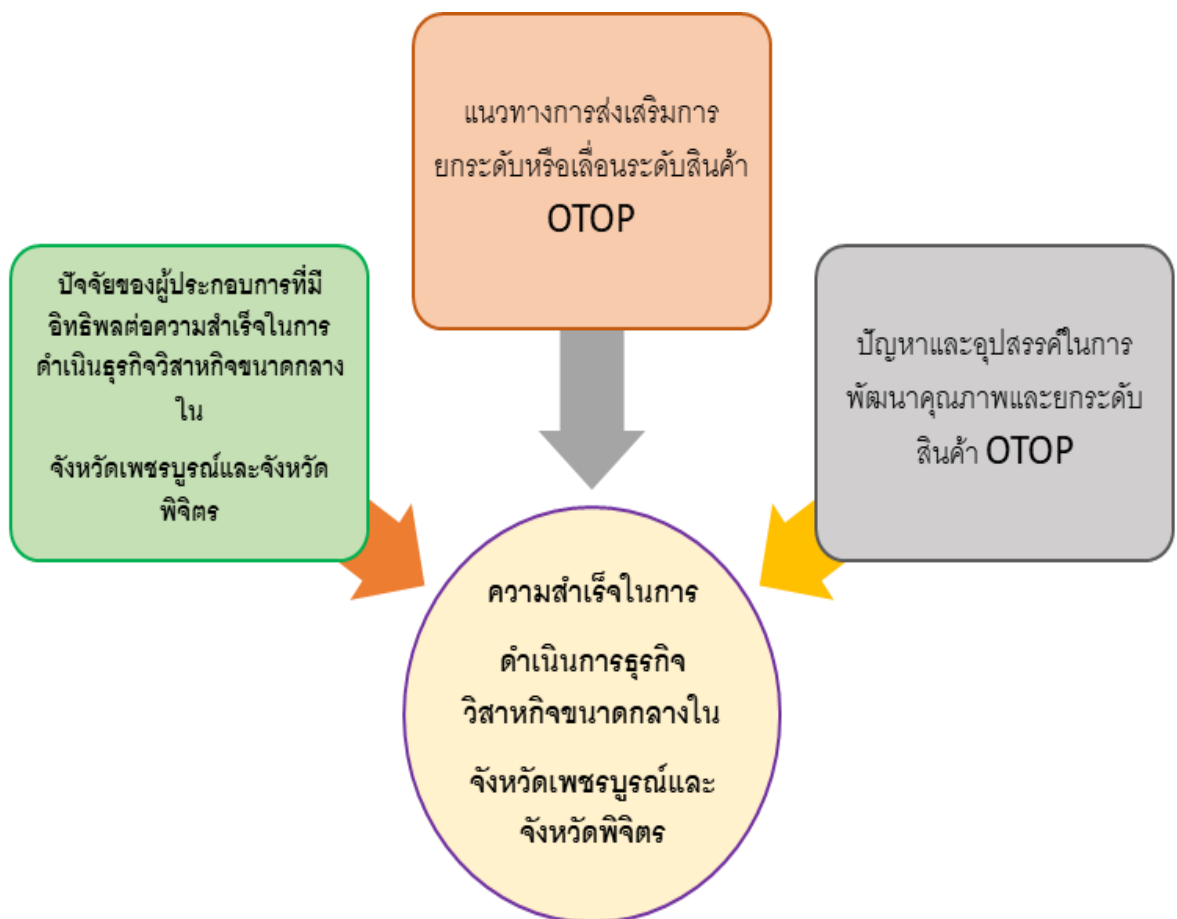
1. มีข้อมูลปัจจัยของผู้ประกอบการพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง
2. มีแนวทางการส่งเสริมการยกระดับหรือเลื่อนระดับสินค้า OTOP

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด: ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นคำที่มีผู้ให้คำจำกัดความแตกต่างกันมาก สำหรับความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่นักวิชาการได้ให้ไว้มีดังนี้

กรอบความคิดการวิจัยโครงการศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

แนวคิดทางทฤษฎี

ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ
3. การประเมินผลและการวัดประสิทธิภาพแบบจำลอง

2.1. แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.1 ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นคำที่มีผู้ให้คำจำกัดความแตกต่างกันมาก สำหรับความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่นักวิชาการได้ให้ไว้มีดังนี้

คณัย เทียนพุก (2545:73- 75) ได้กล่าวถึงธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) ว่าสามารถแบ่งประเภทของกิจการธุรกิจออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมการผลิต กิจการค้าส่งและค้าปลีกและกิจการบริการการกำหนดขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น นิยมใช้เกณฑ์มูลค่าสินทรัพย์ถาวร เงินลงทุน ยอดขาย จำนวนการจ้างงาน

กัตัญญ หิรัญญสมบุรณ์ (2552:1) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) หมายถึงธุรกิจเล็กๆ ที่ก่อตั้งโดยบุคคลคนเดียวหรือกลุ่ม บุคคลไม่กี่คน มีสินทรัพย์ของกิจการค่อนข้างจำกัด และบริหารงานอย่างอิสระด้วยตัวเจ้าของเอง โดยอาจมีลูกจ้างพนักงานจำนวนหนึ่งมาช่วยดำเนินงาน

ตุลา มหาพสุธานนท์ (2554 : 27) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม (Small and Medium Enterprises) เป็นการประกอบการ โดยเจ้าของคนเดียวหรือห้างหุ้นส่วน สามารถพิจารณาจากขนาดธุรกิจและเงินทุนในการลงทุน อาจแบ่งออกได้เป็น ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม แต่หากแบ่งตามลักษณะของผลิตภัณฑ์สามารถแบ่งประเภทของธุรกิจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานด้านการผลิต โดยการแปรสิ่งนำเข้าจากวัตถุดิบ ที่ได้จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่หรือหาได้ในพื้นที่ใกล้เคียงมาผลิตสินค้าสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปในระบบ โรงงานอุตสาหกรรม

2. ธุรกิจการค้า เป็นการดำเนินงานในด้านการจัดหาและจำหน่ายสินค้าที่ผลิตจากธุรกิจอุตสาหกรรมให้แก่ผู้อุปโภคและบริโภค เช่น การค้าส่งการค้าปลีก ในรูปของกิจการค้าแบบเจ้าของคนเดียว หรือห้างหุ้นส่วน

3. ธุรกิจให้บริการเป็นการดำเนินธุรกิจในด้านการให้บริการ แก่ผู้บริโภคทางด้านความสะดวกสบาย เช่น ธุรกิจการโรงแรม ธุรกิจร้านเสริมสวย เป็นต้น

จากความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) สามารถสรุปได้ว่าเป็นการประกอบการโดยผู้เป็นเจ้าของ ผู้ก่อตั้ง ผู้บริหารหรือหุ้นส่วนในการดำเนิน ธุรกิจสามารถแบ่งประเภทของกิจการธุรกิจออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่กิจการอุตสาหกรรม การผลิต กิจการค้าส่งและค้าปลีกและกิจการบริการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีกฎเกณฑ์ การกำหนดของธุรกิจขนาดต่างๆ ดังนี้ การส่งเสริม SMEs สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมจะทำงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SMEs ทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชนตามที่ระบุใน พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม, 2555: ออนไลน์) ได้แก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจและ องค์การเอกชนโดยกิจการ SMEs ที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมให้การ สนับสนุนและส่งเสริมจะครอบคลุมเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการและกิจการค้าส่งและค้าปลีกโดยความหมาย ของแต่ละกิจการ มีดังนี้

1. กิจการผลิตสินค้า หมายความว่าครอบคลุมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบการ อุตสาหกรรมทุกประเภท โดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิตก็คือการเปลี่ยนรูป วัตถุดิบให้เป็น ผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือ ด้วยมือ ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้าในที่นี้รวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็น การอุตสาหกรรม การผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นประกอบการ อุตสาหกรรมในครัวเรือนด้วย

2. กิจการให้บริการ หมายความว่าครอบคลุมถึงการศึกษา การสุขภาพ การบันเทิงการขนส่ง การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์การโรงแรมและที่พัก การภัตตาคาร การขายอาหาร การขาย เครื่องดื่มของภัตตาคารและร้านอาหารการให้บริการเช่าสิ่งบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ การ ให้บริการส่วนบุคคล บริการในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจ การซ่อมแซมทุกชนิด และการ ท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3. กิจการค้าส่งและค้าปลีก หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับการค้า โดยที่การค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ใช้ในงานอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบัน ผู้ใช้ในงานวิชาชีพ และรวมทั้งการขายให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยตนเอง ส่วนการค้าปลีก หมายถึง การขายโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อการ บริโภคหรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคลในครัวเรือน

ประโยชน์ของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กัตติญ หิรัญญสมบุญ (2552 : 4) ได้ให้ความหมายของประโยชน์ของธุรกิจวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อม สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มการว่าจ้างแรงงานในระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานที่ขาดโอกาสทางสังคม เช่น คนชรา ผู้มีวุฒิการศึกษาต่ำ หรือช่วยสร้างงานให้แก่พนักงานตามกลยุทธ์การเข้าสู่ธุรกิจแบบเลือกตอบสนองความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม ซึ่งจะต้องใช้ความชำนาญและทักษะผสมผสานกันในลักษณะที่แตกต่างจากการทำงานให้ธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งนอกจากธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะช่วยลดอัตราการว่างงานแล้วยังช่วยกระจายรายได้และสร้างความรู้ความชำนาญให้แก่ประชาชนกลุ่มใหญ่ของประเทศในทุกท้องถิ่นต่างๆ อย่างทั่วถึง

2. ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นแหล่งที่มาของประดิษฐ์กรรมใหม่ของตลาดจำนวนมาก ถึงแม้ว่าธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่มีการใช้เทคโนโลยีในระดับสูง หรือห้องปฏิบัติการวิจัยและพัฒนาราคาแพง แต่ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการ กับความร่วมมือของพนักงานก็อาจสร้างนวัตกรรมได้ เช่น เครื่องมือเปลี่ยนหลอดไฟในที่สูง

3. ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่งเสริมการแข่งขันเสรีกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตซึ่งทำให้ผู้บริโภคได้ประโยชน์มากที่สุด เพราะการที่ระบบเศรษฐกิจประกอบด้วยธุรกิจขนาดใหญ่เพียงไม่กี่รายจะนำไปสู่การผูกขาดทางการค้าซึ่งไม่เป็นผลดีแก่ผู้บริโภคและสังคมส่วนรวม ดังนั้นการที่ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเสนอสินค้าและบริการที่หลากหลายทั้งด้านคุณภาพและราคา จึงทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกและความต้องการที่แตกต่างกันของคนทุกกลุ่มได้รับการตอบสนองโดยทั่วถึง

4. ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมช่วยสนับสนุนการดำเนินการของธุรกิจขนาดใหญ่ด้านกระจายสินค้าและการป้อนวัตถุดิบและการบริการในลักษณะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เช่น ร้านค้าปลีกเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นตัวแทนจำหน่ายช่วยบริษัทใหญ่ที่ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าขยายตลาดสู่แต่ละพื้นที่

5. ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมช่วยพัฒนาศักยภาพในด้านสติปัญญาและความพยายามของบุคคล ทั้งตัวผู้ประกอบการและลูกจ้างที่จะต่อสู้ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของธุรกิจเพราะการประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีเงินทุนจำกัดต้องอาศัยความพากเพียร ความอดทน ร่วมกับภูมิปัญญา ทักษะ และความชำนาญของผู้ประกอบการซึ่งมีความสามารถที่แท้จริง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

2.1 ความหมายของผู้ประกอบการเป็นคำที่มีผู้ให้คำจำกัดความแตกต่างกันมาก สำหรับความหมายผู้ประกอบการที่นักวิชาการได้ให้ไว้มีดังนี้

ชูชัย สมทิธิไกร (2548 : 257) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) หมายถึง บุคคลผู้จัดตั้งและบริหารวิสาหกิจของตนเอง โดยมีอิสระและความเสี่ยงในการประกอบการ รวมทั้งโอกาสในการทำกำไรจากวิสาหกิจนั้น

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2548:15) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์การธุรกิจขึ้นโดยยอมรับความเสี่ยงภัยเพื่อหวังกำไร

วุฒิชัย เหมะใจ (2550 : 27) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) หมายถึง ผู้เริ่มทำธุรกิจด้วยความกล้าเสี่ยงและมุ่งมั่นอุตสาหะสู่ความสำเร็จโดยสร้างสรรค์ธุรกิจ ขนาดย่อม ขึ้นมาผู้ประกอบการจะแสวงหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจ และพยายามอย่างเต็มที่เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจและตนเองพร้อมกัน

วิพุธ อ่องสกุล และ ธวัชวรรณ กนิษฐ์พงศ์(2550 : 25) นิยามความหมายผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือผู้ที่มองเห็นโอกาสและยอมรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งความเสี่ยงนั้นอาจหมายถึงความเสี่ยงทางการเงินและทางด้านจิตใจ ผู้ประกอบการในความหมายของภาษาฝรั่งเศสหมายถึง ผู้ซึ่งจัดการ การเดินทางและผู้จัดการในสนามรบ มีหลายความหมายที่ถูกพัฒนาในช่วงหลายปี แต่ในใจความส่วนใหญ่ได้รวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ความคิดสร้างสรรค์ :ธุรกิจใหม่เริ่มขึ้น
- 2) การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ : เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ กระบวนการ ตลาด วัตถุดิบหรือองค์กรใหม่
- 3) การยอมรับความเสี่ยง : เจ้าของธุรกิจแบกรับความเสี่ยงของการขาดทุนที่อาจเกิดขึ้น หรือความล้มเหลวของธุรกิจ

4) การจัดการทั่วไป : เจ้าของธุรกิจชี้นำธุรกิจและจัดสรรทรัพยากรของธุรกิจให้เหมาะสม

5) ความตั้งใจในผลของงาน :ความคาดหวังในอัตราการเจริญเติบโตหรือกำไรที่สูง กัตัญญุ หิรัญญสมบุรณ์(2552:10) กล่าวว่าผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือผู้ริเริ่มทำธุรกิจด้วยความกล้าเสี่ยง และมุ่งมั่นอุตสาหะสู่ความสำเร็จโดยก่อร่างสร้างธุรกิจ ผู้ประกอบการจะแสวงหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจ และพยายามอย่างเต็มที่เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจ และตนเองลักษณะส่วนตัวของผู้ประกอบการจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจทุกขั้นตอน เพราะลักษณะของผู้ประกอบการจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของกิจการและเป็นแนวพฤติกรรม การดำเนินธุรกิจโดยรวม

ตุลา มหาวสุธานนท์ (2554 : 16) นิยามความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือ บุคคลซึ่งสร้างธุรกิจใหม่ขึ้นมาซึ่งพร้อมที่จะแสวงหาโอกาสในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น (ศิริวรรณ และคณะ, 2542 : 234) ในระบบเศรษฐกิจของทุกประเทศต้องการผู้ประกอบการที่มีความกล้าในการริเริ่มธุรกิจใหม่ๆ เหล่านี้ รวมทั้ง

บุคคลที่กล้าตัดสินใจในการขยายธุรกิจจากธุรกิจขนาดเล็กไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งต้องคอยมองหาโอกาสและยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับธุรกิจของตนได้ตลอดเวลา

สมคิด บางโม (2555:15) ให้ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือ ผู้ลงทุนประกอบธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงต่อการขาดทุนและกำไร รวมทั้งควบคุมดำเนินการธุรกิจด้วยตนเอง ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับธุรกิจที่ประกอบการ มีเงินทุนอยู่บ้าง ไม่ใช่กู้มาลงทุนทั้งหมด รักความอิสระไม่อยากเป็นลูกจ้างใคร พร้อมทั้งจะทำงานหนัก นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจอีกหลายประการ อาทิ การบริหารบุคคล การเงิน และบัญชี การจัดซื้อ การบริหารการตลาด การโฆษณา การผลิต เอกสารธุรกิจ การบริหารความเสี่ยง การขนส่งและวัฏจักรธุรกิจ ฯลฯ ดังนั้นผู้ที่สนใจจะประกอบธุรกิจจะต้องศึกษาเรื่องดังกล่าวให้เข้าใจ เพื่อประกันความสำเร็จในการประกอบการ

จากความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) สามารถสรุปได้ว่าเป็นผู้ที่มองเห็นโอกาสในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งพร้อมยอมรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และมุ่งมั่นอุทิศสละความสำเร็จของธุรกิจด้วยตัวเอง โดยที่ผู้ประกอบการจะมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจและมีส่วนร่วมต่อการดำเนินธุรกิจทุกขั้นตอน และกล้าตัดสินใจในการขยายธุรกิจจากธุรกิจขนาดเล็กไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่

2.2 ความหมายคุณลักษณะของผู้ประกอบการเป็นคำที่มีผู้ให้คำจำกัดความแตกต่างกันมากสำหรับความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่นักวิชาการได้ให้ไว้มีดังนี้

ชูชัย สมितिไกร (2548:257) ให้ความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ หมายถึงลักษณะส่วนบุคคลซึ่งส่งเสริมหรือสนับสนุนให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ

วิชัย โสสุ วรรณจินดา (2548 : 19-20) ให้คำจำกัดความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ นอกเหนือจากประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญ และความสามารถในการทำธุรกิจแล้ว ยังรวมถึงพร้อมที่จะทำงานหนัก หนักเอา-เบาสู้ มีอัธยาศัยดี พุดจาสื่อความเข้าใจกับคนอื่นได้ดี รู้จักที่จะเป็น “แม่งาน” หรือ “พ่องาน” คือรู้จักวางรูปงาน มีความภูมิใจในสิ่งที่ตนเองกำลังทำรู้จักสร้างและรักษามิตรภาพ เป็นคนก่อร่างสร้างตัว ยินดีที่จะแบกภาระรับผิดชอบ และมีความกล้าในการตัดสินใจ

ครีป และ แมนฟิลด์ (Cripe and Mansfield, 2001, อ้างถึงใน พิชญา มัชฌิมศรัทธา, 2554 :15) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ หมายถึงความสามารถในการหาและคว้าโอกาสทางธุรกิจเพื่อสร้างกำไรด้วยความสนใจที่จะเสี่ยงในระดับที่ได้คำนวณไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ

นุตประวีณ์ เลิศกาญจนวดี และคณะ (2554 : 7) กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการ หมายถึงลักษณะส่วนตัวของผู้ที่ต้องการจะเริ่มทำธุรกิจนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถนำไปปรับใช้

ต่อ ยอดในการทำธุรกิจได้ อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์ตัวชี้วัดความสำเร็จในการทำธุรกิจของบุคคลนั้นได้ในระดับที่ค่อนข้างสูงอีกด้วย

จากความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ สามารถสรุปได้ว่าลักษณะเฉพาะหรือจุดเด่นของผู้ประกอบการที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็นลักษณะพิเศษเฉพาะของผู้ประกอบการคนนั้นๆ ลักษณะส่วนบุคคลที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการมองเห็น โอกาสทางธุรกิจให้ประสบความสำเร็จพร้อมเผชิญกับความเสี่ยงในระดับที่ได้คำนวณไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางธุรกิจโดยแบ่งองค์ประกอบของคุณลักษณะของผู้ประกอบการออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1) ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) หมายถึง ความสามารถและความตั้งใจที่จะนำตนเองไปสู่โอกาส เป็นคนที่สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ในภาวะบีบบังคับ

2) ความมีนวัตกรรม (Innovation) หมายถึง การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มเกี่ยวกับสินค้าใหม่ๆ การบริการและเทคโนโลยีใหม่ๆ

3) ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) ความกล้าเสี่ยงแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ กล้าเสี่ยงต่อสิ่งที่ไม่รู้ กล้าใช้ทรัพย์สินจำนวนมากสำหรับก่อตั้งธุรกิจ และกล้ากู้ยืมทรัพย์สินจำนวนมาก

4) การบริหารจัดการ (Business Management) หมายถึง เป็นกระบวนการที่ทำให้ เป้าหมายขององค์กรประสบผลสำเร็จ

5) ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) หมายถึง การที่เจ้าของกิจการมีความมั่นคงไม่เก็บสิ่งผิดพลาดมาเป็นอารมณ์ หรือผิดหวังท้อแท้ แต่จะเอาประสบการณ์เหล่านั้นมาเรียนรู้

6) ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) หมายถึง ความต้องการที่จะบรรลุมาตรฐานแห่งความเป็นเลิศ และความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการไว้หลากหลายความหมาย ดังต่อไปนี้เฟรส์เซอร์ (Frese, 2000,อ้างถึงใน นวรัตน์ ชนาพรธณ, 2550:19-20) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ที่สำคัญไว้ 8 ประการ ดังนี้

1) ความเป็นตัวของตัวเอง เป็นความสามารถและความปรารถนาที่จะจัดการควบคุมสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับโอกาสในการดำเนินการ โดยบุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเองจะตัดสินใจและกระทำการต่างๆ อย่างเป็นอิสระไม่พึ่งพาอาศัยใคร

2) นวัตกรรม หมายถึง การมีแนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ การบริหาร และขบวนการทางเทคโนโลยีใหม่ๆ

3) ความกล้าเสี่ยง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน ซึ่งความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลางจะทำให้ประสบความสำเร็จ

4) การแข่งขันเชิงรุก เป็นการสร้างความยากลำบากให้กับคู่แข่งที่จะเข้ามาในตลาดเดียวกัน ผู้ประกอบการเชิงรุกจะพยายามกระทำให้โดดเด่นเหนือกว่า เพื่อให้คู่แข่งออกไปจากตลาด

5) ความมั่นคงสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้ประกอบการจะไม่รู้สึกสะท้อนทางอารมณ์และไม่ท้อแท้เมื่อเผชิญกับสิ่งที่ผิดพลาด แต่จะเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นๆ

6) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความสนใจในงานที่มีลักษณะท้าทาย ซึ่งจะเป็นสิ่งจูงใจให้ทำให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป ทำให้บุคคลมีความรับผิดชอบและค้นหาข้อมูลสะท้อนกลับ เกี่ยวกับคุณภาพของงานที่ตนได้ทำไป

7) ความซื่อสัตย์ของบุคคล หมายถึง การที่ผู้ประกอบการค่อยๆ ซึมซับความรู้สึกความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจในลูกค้าและผู้จัดหาวัตถุดิบของตน

8) คตินิยมประเพณีและแนวความคิดสมัยใหม่ หมายถึง ทักษะคิดที่มีต่อโลกธุรกิจและเทคโนโลยี การใส่ใจต่อธรรมเนียมปฏิบัติ และทัศนคติต่อการปกครองลูกจ้าง ตลอดจนการเคร่งครัดในหลักศาสนา

นวรรัตน์ ชนาพรณ (2550:16-18) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ที่ประสบความสำเร็จไว้สอดคล้องกันดังนี้

1) ความใฝ่สัมฤทธิ์ คือความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้ดีที่สุดเท่าที่พลังความสามารถและสติปัญญาจะเอื้ออำนวย เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะวางแผนการทำงานและตั้งมาตรฐานการทำงานสำหรับตนเองไว้สูง แล้วลงมือทำอย่างจริงจังจนสำเร็จ และจะรู้สึกพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อผลงานออกมาดีเยี่ยม ซึ่งในทางธุรกิจจุดมุ่งหมายของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จก็คือ การสร้างความเจริญเติบโตของธุรกิจ ส่วนผลกำไรจะเป็นเพียงเครื่องชี้วัดการทำงานว่าทำได้ดีเพียงใด

2) ความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะทำการเสี่ยงภายใต้สถานการณ์ที่ได้ประเมินแล้วว่าความสามารถที่มีอยู่ของตนเพียงพอที่จะทำงานนั้นให้บรรลุผล

3) ความกระตือรือร้น มานะอดทน ไม่ย่อถอยและทำงานหนัก ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จเป็นบุคคลที่มีชีวิตชีวาเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง มีพลังในการฟันฝ่าอุปสรรค พร้อมเสมอที่จะเผชิญกับงานอันหนักหน่วงที่ยาวนาน และรู้ว่าเวลาใดควรทำอะไร เวลาใดควรพักผ่อน

4) ความเชื่อมั่น ในตนเอง ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนและแสดงออกด้วยความมั่นใจ และมีความเชื่ออยู่เสมอว่าไม่ว่าสถานการณ์จะ

เป็นเช่นไรก็ยังสามารถพึ่งตนเองได้ คนอื่นหรือปัจจัยอื่นเป็นแค่เพียงตัวสนับสนุน หรือไม่ก็เป็นเพียงอุปสรรคที่ต้องแก้ไขเท่านั้น

5) การเรียนรู้จากประสบการณ์ คือ การเป็นผู้ค้นหาข้อเท็จจริงจากผลสะท้อนกลับ (feedback) จากการทำงานทั้งของตัวเองและผู้อื่นเพื่อจะได้ทราบว่าผลงานนั้นดีหรือไม่ อย่างไรแล้วนำมาใช้เป็นบทเรียนในการปรับปรุงการทำงานในอนาคตของตนให้ได้ผลงานที่ดีกว่าเดิม ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จเป็นคนมีเหตุผล ยืดหยุ่น ไม่ยึดติดกับแผนงานหรือโครงการที่ได้วางเอาไว้ชอบพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นๆ ปรึกษาและรับฟังคำวิจารณ์ข้อเสนอแนะต่างๆ จากผู้รู้

6) ความรับผิดชอบ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะรับผิดชอบอย่างเต็มที่ต่อผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจหรือการกระทำใดๆ ของตน ไม่ว่าผลนั้นจะเป็นบวกหรือลบ และเชื่อมั่นว่าความสำเร็จต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาจากความสามารถ ความรับผิดชอบ และความเอาใจใส่ของตน

7) ความหวังในอนาคต ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จเป็นบุคคลที่มองออกไปในอนาคต มองโลกและเหตุการณ์ต่างๆ ในแง่ดี มองเห็นโอกาสที่จะแก้ไขได้เสมอ และมองหาโอกาสทางธุรกิจ พร้อมทั้งวางแผนและกำหนดแนวทางธุรกิจไว้ล่วงหน้า รวมทั้งเตรียมกลยุทธ์ต่างๆ ไว้เพื่อนำมาใช้หากเกิดปัญหาหรืออุปสรรคขึ้น

8) ความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจ ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีความสามารถในการชักจูงหรือโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น เพราะผู้ประกอบการต้องใช้ทั้งความสามารถของตนเองและความร่วมมือจากบุคคลอื่น ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องมีไหวพริบในการ ผลักดันให้ผู้อื่นทำงานให้ได้ผลตามที่ต้องการ

9) ความรอบรู้ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มักมีการศึกษาไม่สูงนักแต่บุคคลเหล่านี้ จะเป็นผู้ใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่างๆ เสมอ ไม่ว่าจะเป็นจากการอ่าน การอบรมสัมมนา การปรึกษาแนะนำจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการได้พบเห็นของจริงๆ ความรอบรู้จะทำให้ บุคคลเป็นผู้มีทัศนคติเปิดกว้างและมองการณ์ไกล ทั้งนี้ความรู้ประการแรกที่ผู้ประกอบการจะต้องรู้ และทำความเข้าใจให้แจ่มชัด คือ ความรอบรู้เกี่ยวกับงานที่ตนทำ และต้องมีความรู้ทั่วๆ ไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และกฎหมาย

10) ความสามารถในการบริหาร ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจะต้องมี ลักษณะเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ เช่น การวางแผน การตัดสินใจ การสั่งการ การจัดคน เพราะผู้ประกอบการเป็นผู้ทำหน้าที่รวบรวมปัจจัยการผลิต อันได้แก่ ทุน ที่ดิน เครื่องจักรอุปกรณ์ แรงงาน วัตถุดิบ และสิ่งอื่นๆ

11) ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมักจะไม่น้อยพอใจกับ สภาพที่เป็นอยู่ โดยบุคคลเหล่านี้ เชื่อว่า ยังมีวิธีการใหม่ๆ และดีกว่าเดิมในการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม

เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา รู้ถึงปัจจัยต่างๆ อย่างลึกซึ้ง และมองเห็นโอกาสที่จะหยิบมาสร้างสรรค์ได้เสมอ

12) ความเป็นนักขาย ผู้ประกอบการต้องมีความสามารถในการโน้มน้าวคนอื่นให้ยอมรับในเรื่องราวของความคิดและสิ่งต่างๆ ที่เราเสนอไป

ฉันทา สันตะการผล (2553 : 24-28) ได้ให้ความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการออกมาเป็นลักษณะ 5 ประการ ดังนี้

1) ไม่ล่าบากใจกับการยืดหยุ่นต่อกฎข้อบังคับ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น พร้อมทั้งจะยืดหยุ่นต่อกฎข้อบังคับเพื่อให้ได้ในสิ่งที่พวกเขาต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเงินทุน พนักงานที่มีความสามารถ สัญญาทำงาน หรืออะไรก็ตามที่ทำให้พวกเขาบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ

2) พร้อมทั้งจะเผชิญกับศัตรูที่มีอำนาจมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีถ้าสามารถเห็นช่องทางโอกาส โดยไม่ต้องเผชิญกับศัตรูที่มีอำนาจมาก อย่างเช่น บริษัทขนาดใหญ่ที่มีการปกป้องตัวเองอย่างดี และมีทรัพยากรมากมาย แต่นี้ก็ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเสมอไป แม้ผู้ประกอบการจะไม่ได้ต้องการให้เกิดสถานการณ์ที่เอาไม่ซึกไปจัดไม่ซุง แต่พวกเขาก็จะไม่ยอมหดห้อยู่เช่นกัน

3) มีความอดทนรอโดยเริ่มจากกิจการขนาดเล็กๆ กิจการใหม่ส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะวางแผนมาอย่างดีแค่ไหน ในช่วงแรกก็ต้องถือว่าเป็นการทดลอง การเริ่มต้นจากขนาดเล็กทำให้ผู้ก่อตั้งบริษัทมีโอกาสที่จะทดลอง และปรับแนวคิดทางธุรกิจให้ดีขึ้นก่อนที่จะรุกก้าวแบบเต็มทีนั่นคือ ก่อนที่พวกเขาจะเริ่มทำธุรกิจอย่างจริงจัง การเริ่มต้นจากกิจการขนาดเล็กทำให้พวกเขาได้ทราบว่าลูกค้าตอบสนองต่อสินค้า ราคา และลักษณะการใช้สินค้ากันอย่างไร

4) พร้อมทั้งจะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์อย่างรวดเร็ว อนาคตมักไม่ค่อยเป็นไปอย่างที่เรา คาดหวังไว้ สิ่งที่ถูกคาดการณ์มักจะเปลี่ยนแปลงไปอยู่เรื่อย ๆ คู่แข่งตอบโต้กับความคิดริเริ่มของเรา ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่เราไม่ได้คาดคิด ทั้งในเรื่องของราคา เรื่องตัวสินค้า และถึงจิตใจ โอกาสและตลาดใหม่ สำหรับสินค้าต่างๆ ผุดขึ้นมาโดยที่เราไม่รู้เนื้อรู้ตัว ดังนั้น บริษัทเกิดใหม่ที่ติดติดกับ กลยุทธ์แรกเริ่มของตัวเองก็ต้องพบกับปัญหาในไม่ช้าก็เร็ว คูเมอลิ กล่าวไว้ว่า “ผู้ประกอบการที่ฉลาดจะรู้ว่าธุรกิจใหม่จะได้รับความเชื่อถือมากกว่าด้วยวิธีการง่ายๆ นั่นก็คือ เพียงแค่อย่าพยายาม ยึดกลยุทธ์ดั้งเดิมของตนเอาไว้ตลอดเวลา แต่จงเรียนรู้ให้ได้อย่างรวดเร็วว่า เมื่อใดจะต้องเปลี่ยน ทิศทาง และที่สำคัญก็ต้องไม่ลังเลที่จะทำ”

5) รู้ว่าจะสร้างข้อตกลงได้อย่างไรผู้ประกอบการที่สร้างข้อตกลง จะต้องไม่รู้ลึกอีกอัด กับความเสี่ยง และต้องไม่รู้ลึกหว่านเพียงเพราะว่ามีข้อมูลไม่เพียงพอต่างจากบริษัทขนาดใหญ่ที่มีความมั่นคง แต่ผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการจะต้องตัดสินใจให้ดีที่สุดในความไม่แน่นอน และเดินหน้าต่อไปให้ได้ การหยุดอยู่กับที่และรอให้มีข้อมูลมากขึ้นนั้น มักจะไม่ใช่ทางเลือกที่มีอยู่

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีสามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ทั้ง 6 ปัจจัย (เฟรส์เซอร์, 2000, อ้างถึงใน นวรัตน์ ชนาพรณ, 2550:19-20) ได้แก่ความเป็นตัวของตัวเอง

ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การบริหารจัดการ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้และความใส่ใจในความสำเร็จเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ มีดังนี้ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเองวัดได้จากผลสำเร็จของงานที่เกิดขึ้นเพราะตัวของผู้ประกอบการ มิใช่โชคหรือดวง รวมถึงความสามารถทางธุรกิจของผู้ประกอบการเองเป็นส่วนใหญ่จึงทำให้ธุรกิจเจริญรุ่งเรืองและความสามารถที่จะบริหารจัดการชีวิตของตนเองให้เจริญก้าวหน้าตามที่ปรารถนา รวมถึงผ่านภาวะวิกฤติต่าง ๆ มาได้ด้วยความสามารถของตนเอง(พงศธร อภิสกุลวงศ์, 2552) ปัจจัยความมีนวัตกรรมวัดได้จากความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการ เป็นสิ่งที่ใกล้ตัว รวมถึงข่าวสารที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการด้วยวิธีต่างๆ เป็นเรื่องคุ้มค่า และการปรับปรุง ผลิตภัณฑ์หรือการบริการเป็นเรื่องง่าย(นราเขต ยิ้มสุข, 2552) ปัจจัยความกล้าเสี่ยงวัดจากการจัด โปรโมชันผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยอยู่เสมอ และการ เพิ่มจำนวนพนักงานเมื่อลูกค้าเพิ่มขึ้น รวมถึงการขยายธุรกิจ ปัจจัยการบริหารจัดการ วัดได้จาก ผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ลูกค้าได้รับ ผ่านการวางแผนและวิเคราะห์ แนวทางการให้บริการอย่างดี เชื่อมรวมถึงมีขั้นตอนการทำงานที่เหมาะสม และลูกค้าสามารถร้องเรียนหรือเสนอแนะการ ดำเนินงานสถานประกอบการของผู้ประกอบการได้สะดวก ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ วัดได้จากพนักงานมีการปฏิบัติงานโดยยึดหลักความถูกต้องของกฎระเบียบ ข้อบังคับ รวมถึงมีการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และผู้ประกอบการให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นของลูกค้า รวมถึงคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้า และปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จวัดได้จากงานที่ ผู้ประกอบการทำอยู่มีอุปสรรคนานัปการ ผู้ประกอบการก็จะต้องมุ่งมั่นทำงานนั้นให้สำเร็จรวมถึง กำหนดมาตรฐานในระดับสูงสำหรับผลิตภัณฑ์หรือการบริการของผู้ประกอบการ (พงศธร อภิสกุล วงศ์, 2552)

2.3 การประเมินผลและการวัดประสิทธิภาพแบบจำลอง

ในกระบวนการขั้นตอนการพัฒนาแบบจำลองและการนำแบบจำลองไปใช้งาน ขั้นตอน การประเมินแบบจำลองเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการทำเหมืองข้อมูล เพื่อให้ทราบคุณภาพและประสิทธิภาพของแบบจำลองที่ถูกพัฒนาขึ้น โดยสามารถนำแบบจำลองหลาย ๆ แบบจากเทคนิคต่าง ๆ มาทำการเปรียบเทียบเพื่อเลือกแบบจำลองที่ดีที่สุดในการนำไปใช้งาน โดยมีวิธีการ ประเมินผลและวัดประสิทธิภาพแบบจำลอง ดังนี้

สุรพงศ์ เอื้อวัฒนามงคล (2557) กล่าวว่า การประเมินแบบจำลองการจำแนกประเภท ข้อมูล (Classification) ในการวัดประสิทธิภาพการจำแนกประเภทของแบบจำลองใด ๆ สามารถใช้เครื่องมือหรือมาตรวัดได้หลายอย่าง ดังนี้

Cross Validation เป็นวิธีที่ใช้ข้อมูลฝึกหัดบางส่วน โดยแบ่งชุดข้อมูลออกเป็น K Disjoint Subsets (แต่ละ Subsets มีข้อมูลไม่ซ้ำกัน) แล้วใช้ข้อมูล K-1 Subsets ในการพัฒนา แบบจำลอง และ 1 Subset ที่เหลือ จะใช้เป็นข้อมูลทดสอบ ท้าซ้ำเช่นนี้ K ครั้ง ในแต่ละครั้งจะใช้ K – 1 Subset

และ 1 Subset ที่เหลือไม่เหมือนกันการประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง จะเป็น ค่าเฉลี่ยของการทำการประเมินทั้ง K ครั้งวิธีการนี้เรียกว่า K-fold Cross Validation จะเห็นได้ว่าแต่ละข้อมูลจะถูกใช้เป็นข้อมูลชุดทดสอบเพียง 1 ครั้ง และร่วมในการสร้างตัวแบบ K – 1 ครั้ง ในกรณีที่ ข้อมูลมีจำนวนไม่มากอาจกำหนดให้ $K = n$ โดยที่ n คือจำนวนข้อมูลทั้งหมด ซึ่งหมายถึง ในแต่ละ ครั้งจะใช้ข้อมูล $n - 1$ ตัวในการสร้างตัวแบบ และใช้ข้อมูลที่เหลือ 1 ตัว เป็นตัวทดสอบทำซ้ำ จนกระทั่งข้อมูลทุกส่วนถูกนำมาทดสอบ ซึ่งวิธีการนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Leave – one – out

Accuracy หรือ Correct Percentage เป็นเกณฑ์วัดความถูกต้อง หรือความแม่นยำ ในการจำแนกประเภทเพื่อบ่งบอกระดับความถูกต้องในการจำแนกประเภทข้อมูล แบบจำลองที่ได้จากการประมวล ได้แก่ สัดส่วนระหว่างจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่จำแนกประเภทถูกต้องทั้งประเภท Positive และ Negative กับจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่มีถูกจำแนกประเภท ดังสมการ

$$\text{Accuracy} = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN}$$

โดย TP คือ ทายคำตอบถูกถูก

TN คือ ทายคำตอบผิดถูก

NP คือ ทายคำตอบถูกผิด

NN คือ ทายคำตอบผิดผิด

Mean Absolute Error (MAE) เป็นการวัดค่าความคลาดเคลื่อนสมบูรณ์เฉลี่ย ระหว่างความแตกต่างของค่าจริงและค่าที่ได้ประมาณจากแบบจำลอง หากค่า MAE มีค่าน้อยแสดงว่าแบบจำลองจะประมาณค่าได้ใกล้เคียงกับค่าจริง ดังนั้นหากค่านี้มีเท่ากับศูนย์หมายความว่าไม่มี ความ คลาดเคลื่อนในแบบจำลอง (ณัฐภัทร แก้วรัตนภัทร์ พิชญา อักษรพันธุ์ และสินินุช เกียบบกลาง, 2558) ดังสมการ

$$MAE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n |f_i - y_i|$$

โดย f_i คือ ค่าประมาณจากแบบจำลองค่าข้อมูลที่ได้จากการพยากรณ์

y_i คือ ค่าที่แท้จริงค่าข้อมูลจริงที่ได้จากการคำนวณ

n คือ จำนวนขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการประมาณแบบจำลอง

นอกจากนี้ สายชล สินสมบูรณ์ทอง (2558) กล่าวว่าสามารถใช้ข้อมูลฝึกหัด (training data) เพื่อวัดประสิทธิภาพของแบบจำลองได้ โดยการใช้ข้อมูลฝึกหัดทั้งหมดเพื่อทดสอบแบบจำลอง ควรจะได้ค่าความถูกต้องที่สูงหรือเท่ากับ 100% และการใช้ข้อมูลฝึกหัดบางส่วน เพื่อวัด ประสิทธิภาพของแบบจำลองได้ กล่าวก็จะมี การแบ่งชุดข้อมูลฝึกหัดนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ใช้สำหรับการฝึกหัด (training) เป็นข้อมูลส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 หรือ 67% ของข้อมูล ฝึกหัด และ ส่วนที่ 2 ใช้สำหรับการทดสอบ (testing) เป็นข้อมูลส่วนน้อยที่เหลืออยู่ในข้อมูลฝึกหัด ประมาณ 1 ใน 3 หรือ 33% ของข้อมูลฝึกหัด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร จำนวน 167 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, พุทธศักราช 2558) ใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบเต็มจำนวน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร จำนวน 167 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาค่ากลุ่ม ตัวอย่างที่เหมาะสมนั้น ใช้สูตรการคำนวณกรณีการศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) (ศิริชัย กานจนวาสี, 2550:141; คณิต ไช่มุกด์, 2555) โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 สามารถ แสดงการคำนวณได้ดังนี้คือ

จากสูตร $n = N$ หมายถึงขนาดของประชากรจำนวน 293

$$n = \frac{Z^2 \sigma^2 N}{E^2 (N - 1) + Z^2 \sigma^2}$$

Z หมายถึงค่ามาตรฐานที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 1.96

σ^2 หมายถึงค่าแปรปรวนประชากร มีค่าเท่ากับ 1

E หมายถึงค่าความคลาดเคลื่อนจากค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 25 มีค่าเท่ากับ 0.1

แทนค่าจากสูตร (1.96)² 1 2 (293)

$$(0.1)^2 (292) + (1.96)^2 1 2$$

$$n = 166.47 \text{ ชุด}$$

จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้ตัวอย่างจำนวน 167 ราย

การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยวิธีการ สุ่มแบบตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง เขตจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร ทั้ง 2 จังหวัด แล้วคำนวณหาสัดส่วนประชากรแยกตามกลุ่มตามสูตร การคำนวณ ดังนี้ (บุญใจ ศรี สถิตยัณรากร, 2550 : 193 - 197) ในแต่ละชั้นภูมิใช้การสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแยกรายกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มวิสาหกิจ
จังหวัดเพชรบูรณ์	50	2
จังหวัดพิจิตร	20	2
รวม	70	4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจ ขนาดกลางจากตำรา เอกสารทางวิชาการ บทความ แนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดกรอบแนวคิด และประเด็นปัญหาการวิจัย
- 3) กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 4) นิยามตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม
- 5) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรโดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ และข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานรูปแบบของธุรกิจ ประเภทธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางของผู้ประกอบการ จังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน ใช้แบบสอบถามแบบ Multiple Choice Questions

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของผู้ประกอบการพัฒนาขึ้นจากแบบวัดคุณลักษณะของผู้ประกอบการตามงานวิจัยแนวคิดของ เฟรส์เซอร์ Frese, 2000 ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัดลิเคิร์ต (LikertScale) 5 ระดับ โดยดัดแปลงแบบสอบถามจาก พงศธร อภิสุกุลวงศ์ (2552) วัดคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความกล้าเสี่ยง การบริหารจัดการ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ความใส่ใจในความสำเร็จและความมีวินัยดัดแปลงแบบสอบถาม จาก นราเขต ยิ้มสุข (2552)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง พัฒนาขึ้น จากแบบวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจตามแนวคิดของ ฟรายส์ และคณะ (Fry et al., 1998 อ้างถึงใน นราเขต ยิ้มสุข, 2552:23-25) ประกอบด้วยข้อคำถาม 9 ข้อแบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัด

ลิเคอร์ท (LikertScale) 5 ระดับ โดยดัดแปลงแบบสอบถามจาก นราเขต ยิ้มสุข (2552) ทำให้ได้องค์ประกอบของความสำเร็จทั้งหมด 4 ด้าน จาก 5 ด้าน แบบวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้าการส่งเสริมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์และการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากลูกค้า แต่เนื่องจาก การส่งเสริมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์นั้นกับด้านตัวแปรอิสระ ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้า และการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากลูกค้า นำแบบสอบถามที่สร้างได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ประธานและคณะกรรมการ ควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

6) แบบสอบถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานในการวิจัย

7) นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้

8) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความ เชื่อมั่นของเครื่องมือ ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบัค (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติซึ่งเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 เป็นเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภู, 2550:236)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาจากการนำแบบสอบถาม ไปสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร จำนวน 167 รายโดยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และการส่งไปให้กับกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์พร้อมทั้งจัดทำซองจดหมายติดแสตมป์ เพื่อนำกลับ ผู้วิจัยจะตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนจะทำการลงรหัสข้อมูล และนำข้อมูลไปประมวลผล

วิเคราะห์ข้อมูล

ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของธุรกิจและข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ ซึ่งประกอบด้วยการแจกแจงความถี่ร้อยละ

ตอนที่ 2-3 แบบสอบถามวัดปัจจัยของผู้ประกอบการและแบบสอบถามวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ใช้วิธีประมวลผลตามหลักสถิติเชิงพรรณนา นำข้อมูล ที่รวบรวม

ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติซึ่งประกอบด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งการกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม (บุญใจ ศรีสถิตยัณราทร, 2550:282-283) ดังนี้

มากที่สุด คือ ให้นำน้ำหนักความคิดเห็น	5 คะแนน
มาก คือ ให้นำน้ำหนักความคิดเห็น	4 คะแนน
ปานกลาง คือ ให้นำน้ำหนักความคิดเห็น	3 คะแนน
น้อย คือ ให้นำน้ำหนักความคิดเห็น	2 คะแนน
น้อยที่สุด คือ ให้นำน้ำหนักความคิดเห็น	1 คะแนน

3.2 จริยธรรมในการวิจัย

หลักเคารพในบุคคล (Respect of Person)

เพื่อเป็นการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Respect of Human Dignity) ซึ่งเป็นหลักการสำคัญในการทำวิจัยในคน ซึ่งผู้วิจัยต้องปฏิบัติตามข้ออาสาศัมครดังนี้ เคารพในความเป็นส่วนตัวของอาสาสมัคร (Respect for privacy) โดยจัดสถานที่เหมาะสมและขอความยินยอมการสนทนาเพื่อสื่อถึงศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยเคารพในการเก็บรักษาความลับของข้อมูลส่วนตัวของอาสาสมัคร (Respect for confidentiality) โดยการให้รหัสแทนชื่อซึ่งบุคคลอื่นๆไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ระบุตัวอาสาสมัครได้

หลักความยุติธรรม (Justice)

อาสาสมัครได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน เช่น การได้รับของที่ระลึก ค่าเดินทางรวมไปถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆที่อาสาสมัครพึงจะได้รับ งานวิจัยนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา วันที่รับรอง 31 พฤษภาคม 2566 เลขที่ใบรับรอง HE-121-2566

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอข้อมูลเป็นลักษณะค่าความถี่และค่าร้อยละ

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยนำเสนอในรูปแบบของข้อมูลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางโดยนำเสนอในรูปแบบของข้อมูลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร จำนวน 167 ราย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม $n = 167$

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	72	43.10
หญิง	95	56.90
2. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	36	21.60
30 – 40 ปี	98	58.70
41 – 51 ปี	26	15.60
51 ปีขึ้นไป	7	4.20
3. การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	38	22.80
ปริญญาตรี	86	51.50
สูงกว่าปริญญาตรี	43	25.70

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระยะเวลาที่ประกอบกิจการ		
ไม่เกิน 5 ปี	42	25.10
6-10 ปี	91	54.50
11-15 ปี	27	16.20
16 ปีขึ้นไป	7	4.20
5. รูปแบบของธุรกิจ		
ห้างหุ้นส่วนสามัญ/ห้างหุ้นส่วน	105	62.90
บริษัทจำกัด	62	37.10
6. ประเภทธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางของ		
ผู้ประกอบการการผลิต (ภาคเกษตรและ	84	50.30
ภาคอุตสาหกรรม)		
การบริการ	50	29.90
การค้า (ค้าส่งและค้าปลีก)	33	19.80
7. จังหวัด		
เพชรบูรณ์	122	73.05
พิจิตร	45	26.95
8. ทุนจดทะเบียน		
ไม่เกิน 25,000,000 บาท	142	85.00
25,000,001 - 35,000,000 บาท	13	7.80
35,000,001 บาทขึ้นไป	12	7.20
9. จำนวนพนักงาน		
ไม่เกิน 20 คน	67	40.10
21 – 40 คน	79	47.30
41 - 60 คน	12	7.20
61 คนขึ้นไป	9	5.40

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 และ รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10 อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 รองลงมาคือ มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 และน้อยที่สุดคือมีอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมาคือ จบการศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 และน้อยที่สุดคือจบการศึกษาน้อยกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80

ระยะเวลาที่ ประกอบธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจระหว่าง 6 – 10 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงมาคือ มี ระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจไม่เกิน 5 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 และน้อยที่สุดคือมีระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20

รูปแบบของธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ/ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 62.90 และรองลงมาคือ เป็นบริษัทจำกัด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10

ประเภทธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางของผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผลิต (ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม) จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 รองลงมาคือ เป็นการบริการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 และน้อยที่สุดคือเป็นการค้า (ค้าส่งและค้าปลีก) จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80

จังหวัดของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 73.05 รองลงมาคือ เป็นจังหวัดพิจิตร จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 26.95

ทุนจดทะเบียนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 25,000,000 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ มีทุนจดทะเบียนระหว่าง 25,000,001 – 35,000,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 และน้อยที่สุดคือมีทุนจดทะเบียน 35,000,001 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20

จำนวนพนักงานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานระหว่าง 21– 40 คน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 รองลงมาคือ มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 20 คน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 40.10 และน้อยที่สุดคือมีจำนวนพนักงาน 61 คนขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ใน จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร สามารถแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การบริหารจัดการ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และ

ความใส่ใจในความสำเริง โดยนำเสนอในรูปแบบของข้อมูลค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัด เพชรบูรณ์ และพิจิตร

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการ
ความเป็นตัวของตัวเอง	4.02	0.81	มาก
ความมีนวัตกรรม	4.25	0.62	มาก
ความกล้าเสี่ยง	3.87	0.70	มาก
การบริหารจัดการ	4.23	0.53	มาก
ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	4.21	0.60	มาก
ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.55	0.42	มาก
รวม	4.19	0.62	มาก

ผลการศึกษาระดับคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัด เพชรบูรณ์ และพิจิตร จากตารางที่ 4.2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการในทุกด้านมีระดับมากโดยที่ส่วนใหญ่มีความเห็นของผู้ประกอบการในด้านความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.55$) รองลงมาคือ ด้านความมีนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.25$) และน้อยที่สุดคือ ด้านความกล้าเสี่ยง ($\bar{X} = 3.87$)

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัด เพชรบูรณ์ และพิจิตร

ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการ
สภาพความเป็นไปทางการเงิน	4.46	0.59	มาก
การตอบสนองความต้องการของลูกค้า	4.14	0.58	มาก
การได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากพนักงาน	4.09	0.67	มาก
รวม	4.23	0.61	มาก

ผลการศึกษาของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และพิจิตร จากตารางที่ 4.3 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือผู้ประกอบการในด้านสภาพความเป็นไปทางการเงิน ($\bar{X} = 4.46$)

รองลงมาคือ ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ($\bar{X}=4.14$) และน้อยที่สุดคือ ด้านการได้รับความเชื่อมั่น จากพนักงาน ($\bar{X}=4.09$)

4.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง

ผลการศึกษาข้อมูลความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง

ตัวแปรพยากรณ์	ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง				
	B	SE _b	β	t	Sig
ค่าคงที่ (Constant)	0.698	0.327		2.136	0.034
ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง	0.076	0.033	0.141	2.273	0.024*
ปัจจัยความมีนวัตกรรม	0.089	0.042	0.129	2.095	0.038*
ปัจจัยความกล้าเสี่ยง	0.078	0.039	0.125	2.022	0.045*
ปัจจัยการบริหารจัดการ	0.133	0.061	0.164	2.163	0.032*
ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้	0.104	0.052	0.146	2.000	0.047*
ปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ	0.339	0.070	0.341	4.877	0.000**

R=0.661
R²=0.437

** P<0.01, *P<0.05

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง (Y) มีจำนวน 6 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง (X₁), ปัจจัยความมีนวัตกรรม (X₂), ปัจจัยความกล้าเสี่ยง (X₃), ปัจจัยการบริหารจัดการ (X₄), ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (X₅) และปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ (X₆) ซึ่งทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.80 (R² = 0.437) โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.698 + 0.076 (X_1) + 0.089 (X_2) + 0.078 (X_3) + 0.133 (X_4) + 0.104 (X_5) + 0.339 (X_6)$$

จากสมการพยากรณ์ สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง สามารถอธิบายได้ว่า

ถ้าปัจจัยความเป็นตัวของตัวเองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย	ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เพิ่มขึ้น 0.076 หน่วย
ถ้าปัจจัยความมีนวัตกรรมเพิ่มขึ้น 1 หน่วย	ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เพิ่มขึ้น 0.089 หน่วย
ถ้าปัจจัยความกล้าเสี่ยงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย	ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เพิ่มขึ้น 0.078 หน่วย
ถ้าปัจจัยการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น 1 หน่วย	ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เพิ่มขึ้น 0.133 หน่วย
ถ้าปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย	ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เพิ่มขึ้น 0.104 หน่วย
ถ้าปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จเพิ่มขึ้น 1 หน่วย	ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เพิ่มขึ้น 0.339 หน่วย

การพิจารณาว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจมากที่สุด พิจารณาจากค่า β ซึ่งมีการปรับให้เป็นค่ามาตรฐาน พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางสูงสุดคือ ปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ ($\beta = 0.341$) รองลงมาคือ ปัจจัยการบริหารจัดการ ($\beta = 0.164$) และปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุดคือ ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ($\beta = 0.125$)

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความเป็นตัวของตัวเอง, ความมีนวัตกรรม, ความกล้าเสี่ยง, การบริหารจัดการ และความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความใส่ใจในความสำเร็จ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์ และพิจิตร สามารถแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง, ด้านความมีนวัตกรรม, ด้านความกล้าเสี่ยง, ด้านการบริหารจัดการ, ด้านความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และด้านความใส่ใจในความสำเร็จ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการในทุกด้านมีระดับมากโดยที่ส่วนใหญ่มีความเห็นของผู้ประกอบการในด้านความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมาคือ ด้านความมีนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.26$) และน้อยที่สุดคือด้านความกล้าเสี่ยง ($\bar{X} = 3.88$) ผลการศึกษาข้อมูลความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และพิจิตร โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับเป็นจริงมาก ($\bar{X} = 4.23$)

5.2 อภิปรายผล

การทดสอบสมมติฐานพบว่า ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยงการบริหารจัดการ และความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความใส่ใจในความสำเร็จมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นตัวของตัวเอง มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เนื่องจาก ผู้ที่ประสบความสำเร็จจะเป็นผู้ที่มีความอดทนอดกลั้นมีความสามารถบริหารจัดการชีวิตของตนเองได้อย่างดีและสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีความมั่นใจ ต้องใจเด็ดเดี่ยว มีความอ่อนน้อมจิตใจดี มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่นต่อการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ได้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ และมีความทะเยอทะยานสอดคล้องกับ เฟรส์เชอร์ Frese, 2000 (อ้างถึงใน นวรัตน์ ชนาพรณ, 2550) ได้กล่าวว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จมีความสามารถและความปรารถนาที่จะจัดการควบคุมกลุ่มทุกอย่างราว ด้วยตนเองในเรื่องที่เกี่ยวกับโอกาสในการดำเนินการโดยบุคคลที่มีความเป็นตัวของตัวเองนี้จะตัดสินใจและกระทำการต่างๆ อย่างเป็นอิสระไม่พึ่งพาอาศัยใครมากนัก และสอดคล้องกับ ศิริอมร กาวีระ (2554) พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จจะมีความมานะอดทนสูงในการทำงานมาก มีความรับผิดชอบ มี

มนุษย์สัมพันธ์และมีทักษะในการสื่อสารที่ดี ช่วยเหลือสังคมใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า ประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ อยู่บนพื้นฐานความจริงที่สุด รอบคอบ และไม่ประมาท มีความกระตือรือร้นในการทำงานอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่ง มีความมุ่งมั่นในการประกอบธุรกิจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะของความเป็นผู้นำ มีความซื่อสัตย์ในการประกอบธุรกิจ มีความสามารถในการบริหารงาน มีความชำนาญในงานมีความสำคัญต่อธุรกิจทำให้ประสบความสำเร็จ

2. ปัจจัยความมีนวัตกรรม ผลการศึกษาพบว่า ความมีนวัตกรรม มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง จากการวิเคราะห์เหตุการณ์ การวางแผนรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลง มีความคิดสร้างสรรค์มีจินตนาการ มีการพัฒนาการทางเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการ สอดคล้องกับ นวรัตน์ ชนาพรณ (2550) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมักจะเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา รู้ถึงปัจจัยต่างๆ อย่างลึกซึ้ง และมองเห็นโอกาสที่จะหยิบมาสร้างสรรค์ได้เสมอ และสอดคล้องกับ ญัฐยา สันตระการผล (2553) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ คาดหวังสิ่งที่ลูกค้าต้องการ เรียนรู้สิ่งเปลี่ยนแปลงไปอยู่เรื่อยๆ ทั้งในเรื่องของราคา เรื่องคุณภาพสินค้า และสิ่งจูงใจ โอกาสและตลาดใหม่ๆที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3. ปัจจัยความกล้าเสี่ยง ผลการศึกษาพบว่า ความกล้าเสี่ยง มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เนื่องจาก ผู้ประกอบการมีความสามารถในการประเมินความเสี่ยง ตั้งแต่ก่อนจะเริ่มดำเนินการ แล้วจึงค่อยตัดสินใจดำเนินการ เพราะว่าถ้าตัดสินใจอะไรผิดพลาดไป ถือเป็นการเสี่ยงสูงส่งผลให้ธุรกิจหยุดชะงัก ดังนั้นเมื่อได้ประเมินสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการแล้ว ก็จะลงมือดำเนินงานภายใต้การประเมินความสามารถของผู้ประกอบการเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ สอดคล้องกับ นวรัตน์ ชนาพรณ (2550) ได้กล่าวว่า ความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะทำการเสี่ยงภายใต้สถานการณ์ที่ได้ประเมินแล้วว่าความสามารถที่มีอยู่ของตนเพียงพอที่จะทำงานนั้นให้บรรลุผล

4. ปัจจัยการบริหารจัดการ ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง คือ รู้จักใช้ความสามารถในการบริหาร โดยผ่านการวางแผน และวิเคราะห์ทุกขั้นตอนในการทำงาน สร้างทัศนคติและแรงจูงใจต่อพนักงานให้สามารถเข้าใจ ขบวนการทำงาน และเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้ สอดคล้องกับ พงศธร อภิสุกุลวงศ์ (2552) พบว่าผู้ประกอบการต้องตระหนักถึงลักษณะของประเภทสถานประกอบการ ตลอดจนความพร้อมของผู้ประกอบการ ศักยภาพของสมาชิกกลุ่ม และกระบวนการ ธุรกิจจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการบริหารและการดำเนินงานที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพของสถานประกอบการ นั้นๆ และสอดคล้องกับ สมคิด บางโม (2555) กล่าวว่า ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจอย่างลึกซึ้งทุกรายละเอียด และมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารด้านการบริหาร

บุคคล การเงินและบัญชี การจัดซื้อ การบริหารการตลาด การโฆษณา การผลิต การเก็บรวบรวม เอกสาร การบริหารความเสี่ยง และการขนส่งสินค้า ฯลฯ ผู้ประกอบธุรกิจต้องศึกษาเรื่องดังกล่าวให้ เข้าใจ เพื่อประกันความสำเร็จในการประกอบการ

5. ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า ความสม่ำเสมอ และใส่ใจในการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เนื่องจาก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะใส่ใจหาความรู้เพิ่มเติมในทุกด้านของการดำเนินธุรกิจ ถึงแม้จะเชี่ยวชาญ ก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ โดยเฉพาะความรู้ข้อมูลทางการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง และกฎหมาย ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้อำนาจการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงตามทันกระแสโลกในปัจจุบัน สอดคล้องกับ เฟรส์เซอร์ Frese, 2000 (อ้างถึงใน นวรัตน์ ชนาพรรณ, 2550) กล่าวว่า การที่ ผู้ประกอบการจะไม่รู้สึกสะเทือนทางอารมณ์และไม่ท้อแท้เหมือนเผชิญกับสิ่งที่ผิดพลาด แต่จะ เรียนรู้จากประสบการณ์นั้นๆ และสอดคล้องกับ อรการ พุฒิสภาพาณิช (2550) พบว่า ผู้ประกอบการจะประสบความสำเร็จจะต้องเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุดด้วยความ ใส่ใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาด และพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้ดีขึ้นรวมถึงต้องมีความ ขยันและจับไว้ในความคิดตามการเปลี่ยนแปลงความเคลื่อนไหวข่าวสารทางธุรกิจอยู่เสมอ

6. ความใส่ใจในความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า ความใส่ใจในความสำเร็จ มีอิทธิพลต่อ ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เนื่องจาก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้อง ตั้งเป้าหมาย มีจินตนาการถึงความสำเร็จ และถ้าล้มเหลวต้องหาให้ได้ว่ามาจากสาเหตุอะไร สามารถ แก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการต้องทุ่มเท ทุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีความคิดที่จะเอาชนะ วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค รวมถึงเตรียม วิธีแก้ไขกับปัญหาที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2552) กล่าวว่า ผู้ประกอบการจะ เสาะแสวงหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจ และพยายามอย่างเต็มที่เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจ และตนเอง ลักษณะส่วนตัวของผู้ประกอบการจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจทุกขั้นตอน เพราะลักษณะของผู้ประกอบการจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของกิจการและเป็นแนวพฤติกรรม การดำเนินธุรกิจโดยรวม และสอดคล้องกับ นวรัตน์ ชนาพรรณ (2550) ที่ให้นิยามว่าความมุ่งมั่นที่ จะทำงานให้ดีเลิศเท่าที่พลังความสามารถและสติปัญญาจะเอื้ออำนวย เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ ผู้ตามมาตรฐาน แล้วลงมือทำอย่างแข็งขันจนสำเร็จ และจะรู้สึกพอใจกับผลงานที่ออกมา สร้างความเจริญเติบโตของธุรกิจ

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาวิจัย เรื่องคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และพิจิตร วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค รวมถึงเตรียมวิธีแก้ไขกับปัญหาที่เกิดขึ้น
2. กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยถูกจำกัดอยู่ในจังหวัดเพชรบูรณ์ และพิจิตรเท่านั้น อาจส่งผลวิจัยออกมาแตกต่างต่อจังหวัดอื่นๆ ย่อมเป็นไปได้

บรรณานุกรม

- กตัญญู หิรัญญสมบูรณ์. (2552). การจัดการธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น จำกัด
- จุฑาทิพย์ บรรจงชีพ. (2554). การริเริ่มด้วยตัวเอง กลยุทธ์ในการดำเนินงาน ภูมิความรู้ความชำนาญและความสำเร็จในการประกอบการ ของผู้ประกอบการสถานีบริหารน้ำมันประเภท Joint Venture และ Dealer Own Dealer Operate ภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัทผู้จำหน่ายน้ำมันแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ธรรมศาสตร์:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดนัย เทียนพุฒ. (2545). การบริหารทรัพยากรบุคคลสู่ศตวรรษที่ 21. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : นาโกต้า.
- ทับทิม วงศ์ประยูร และคณะ. (2553). ความรู้ เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ -. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- นวรรตน์ ชนาพรณ. (2550). การศึกษากลยุทธ์ในการดำเนินงาน ภูมิความรู้ความชำนาญ เชวณ้แข็งปฏิบัติและความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจอาหารแช่ แช้งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์นำ. วิทยานิพนธ์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ธรรมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- บุญใจ ศรีสถิตย์นรากร. (2550). ระเบียบวิธีการวิจัย : แนวทางปฏิบัติสู่ ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : ยูแอนด์ไอ อินเตอร์มีเดีย.
- พงศธร อภิสกุลวงศ์. (2552). การศึกษาปัจจัยต่อความสำเร็จของธุรกิจด้านความงามขนาดย่อม. วิทยานิพนธ์. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. ธรรมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริอมร กาวิระ. (2554). การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในอำเภอเมือง จังหวัดตาก. งานวิจัย. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กลุ่มน้ำปิง: วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2567 จาก <http://www.lpc.th.edu/Tak%20business%20 success.pdf>
- สมาน ถาวร รัตน วณิช. ผลของการฝึกใช้เทคนิคแผนผังทางปัญญาที่มีต่อความคิด สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (2009).
- บุษกรณ ก่อศิลป์ และนิลมณี พิทักษ์. การพัฒนาความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์โดยใช้เทคนิคแผนผังทางปัญญารายวิชา ส32103 สังคมศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปี ที่ 5 โรงเรียนร้อยเอ็ด วิทยาลัย. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น (Journal of Education Graduate Studies Research, KKU.) 7.1 (2013): 132-139.

สุข สมบูรณ์ และชิตชน ก. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม 2

โดยใช้เทคนิคแผนผังทางปัญญา. (2016).

สลิตา เหลาสีทรี. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

โดยใช้เทคนิคแผนผังทางปัญญาเรื่องสถิติ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (JOURNAL OF EDUCATION KHON KAEN

UNIVERSITY) 32.2 (2009): 112-119.

สมคิด บางโม. (2555). การเป็นผู้ประกอบการ **Entrepreneurship**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เอส

เคบีคส์ .

Davies, Martin. **Concept mapping, mind mapping and argument mapping: what are the**

differences and do they matter?. Higher education 62.3 (2011): 279-301.

Mento, Anthony J., Patrick Martinelli, and Raymond M. Jones. **Mind mapping in executive**

education: applications and outcomes. Journal of Management Development 18.4

(1999): 390-416.

Edwards, Sarah, and Nick Cooper. **Mind mapping as a teaching resource**. The clinical

teacher 7.4 (2010): 236-239.

ภาคผนวก

แบบฟอร์มรับรองการนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

๑. ชื่อโครงการวิจัย ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร
๒. ชื่อนักวิจัย/นักประดิษฐ์ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎาพร ปาคำวัง
๓. คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๔. ทูลอดหนุนการวิจัยประเภท ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ประเภททุน กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กสว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๖๖ สัญญาเลขที่ ๑๘๒๐๕๑
๕. ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จพ.ศ.๒๕๖๖.....
๖. ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ พ.ศ.๒๕๖๖.....
๗. การนำไปใช้ประโยชน์
 - ๗.๑ ชื่อหน่วยงาน วิสาหกิจชุมชนพัฒนาอาชีพผู้เกษียณอายุป่าเลา
 - ๗.๒ ที่อยู่หน่วยงาน ที่ตั้งองค์กร เลขที่ ๓๑๘ หมู่ที่ ๑ ตำบลนางั่ว อำเภอเมืองเพชรบูรณ์
จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๕๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๕๑๘๔๔๓๓๕ E-mail -
ขอรับรองว่าได้นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

☒ ๑. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์และพัฒนาชุมชนในเชิงสาธารณะ (โปรครระบุรายละเอียด)

....สามารถนำองค์ความรู้ของงานวิจัย “ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร”

๑. ทราบถึงคุณลักษณะปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง

๒. สามารถนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจและวางแผนพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง

๓. การขึ้นทะเบียนสินค้าชุมชนระดับ Otop มาตรฐานการค้าต่อไป

☒ ๒. การนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาชุมชนในเชิงนโยบาย (โปรดระบุรายละเอียด)
..ผลจากงานวิจัยมาเป็นแนวทางพัฒนาชุมชนการสร้างอาชีพสำหรับผู้สูงอายุระดับชุมชน

☐ ๓. การนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาชุมชนในเชิงพาณิชย์ (โปรดระบุรายละเอียด)

.....

.....

.....

☒ ๔. การนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาชุมชนอื่นๆ (โปรดระบุรายละเอียด)
.....กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้เกษียณอายุ กลุ่มพัฒนาอาชีพการเกษตร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และ
วิสาหกิจชุมชนพัฒนาอาชีพผู้เกษียณอายุป่าละ เป็นกลุ่มเน้นการพัฒนาทุกมิติในพื้นที่ สามารถนำ
ผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้กระบวนการผลิตสินค้าชุมชน

ผลลัพธ์/ผลกระทบการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นอย่างไร

๑. มีข้อมูลความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ 3 ด้าน ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน การ
ตอบสนองความต้องการของลูกค้า และการได้รับความเชื่อมั่นจากพนักงาน
๒. มีข้อมูลปัจจัยของผู้ประกอบการพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจ
ขนาดกลาง
๓. มีแนวทางการส่งเสริมการยกระดับหรือเลื่อนระดับสินค้า OTOP

ดร.วิภา วัฒนา

นางแคลทริญา ชาพรมา

ตำแหน่ง (ประธานวิสาหกิจชุมชนพัฒนาอาชีพผู้เกษียณอายุป่าละ)

☒ ๒. การนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาชุมชนในเชิงนโยบาย (โปรดระบุรายละเอียด)
..ผลจากงานวิจัยมาเป็นแนวทางพัฒนาชุมชนการสร้างอาชีพสำหรับผู้สูงอายุระดับชุมชน
วันที่ให้ข้อมูล ...๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.....

☐ ๓. การนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาชุมชนในเชิงพาณิชย์ (โปรดระบุรายละเอียด)

.....

.....

.....

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน

หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้แก่

วิสาหกิจชุมชนพัฒนาอาชีพผู้เกษียณอายุป่าเลา

รหัสทะเบียน 6-67-01-05/1-0025

เลขที่ 318 หมู่ 1 ตำบลนางั่ว อำเภอเมืองเพชรบูรณ์

จังหวัดเพชรบูรณ์ รหัสไปรษณีย์ 67000

เบอร์โทรศัพท์ 0985565649

เพื่อเป็นหลักฐานว่าได้รับการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 เรียบร้อย
จดทะเบียน ณ วันที่ 21 กันยายน พุทธศักราช 2565
ให้ไว้ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2567

(นางสาวกรองกาญจน์ กระจันวิบูลย์)
เกษตรอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการอำเภอเมืองเพชรบูรณ์
สำนักงานเกษตร อำเภอเมืองเพชรบูรณ์
จังหวัดเพชรบูรณ์

หมายเหตุ

1. วิสาหกิจชุมชน และเครือข่ายฯ ต้องแจ้งความประสงค์ที่จะดำเนินการต่อไปภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันสิ้นปีปฏิทินทุกปี หากไม่แจ้งเป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน อาจถูกลบชื่อออกจากทะเบียน
2. การเลิกกิจการ จักต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ประสงค์จะเลิกกิจการ

ประวัติผู้วิจัย

ส่วน ก : ประวัติผู้รับผิดชอบและผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจษฎาพร ปาคำวัง

2. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr.Jetsadaporn Pakamwang

3. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3660700337775

4. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

เวลาที่ใช้ทำวิจัย (10 ชั่วโมง: สัปดาห์)

หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์

อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ / หมายเลข

โทรศัพท์สถานที่ทำงาน 056717100 ต่อ 4503 เบอร์โทรศัพท์ส่วนตัว 082-669-5539

E-mail jetsadaporn.pa@pcru.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

วท.บ. วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาการคอมพิวเตอร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 2546

วท.ม. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยนเรศวร 2551

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ

สถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัย

ในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 หัวหน้าโครงการวิจัย :

7.1.1 ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ผังความคิด
ทางปัญญา วิชา ระบบคอมพิวเตอร์และสถาปัตยกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (2559)

7.1.2 ชื่อโครงการวิจัย ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์จากเห็ดในพื้นที่
อ่างเก็บน้ำคลองลำกง อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ (2558)

7.1.3 ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาคุณภาพน้ำในในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะเบาะและห้วย
ใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ (2557)

7.1.4 ชื่อโครงการวิจัย การใช้ ชุด กฎ กติกา เงื่อนไขในการเช็คเวลาเรียนเพื่อพัฒนา
พฤติกรรมการเข้าเรียน ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต (2557)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจ ขนาดกลางจากตำราเอกสารทางวิชาการ บทความ แนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดกรอบแนวคิด และประเด็นปัญหาการวิจัย
- 3) กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 4) นิยามตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม
- 5) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรโดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ และข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รูปแบบของธุรกิจ ประเภทธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางของผู้ประกอบการ จังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน ใช้แบบสอบถามแบบ Multiple Choice Questions

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของผู้ประกอบการพัฒนาขึ้นจากแบบวัดคุณลักษณะของผู้ประกอบการตามงานวิจัยแนวคิดของ เฟรส์เซอร์ Frese, 2000 ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัดลิเคอร์ต (LikertScale) 5 ระดับ โดยดัดแปลงแบบสอบถามจาก พงศธร อภิสุทลุงศ์ (2552) วัดคุณลักษณะ ของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความกล้าเสี่ยง การบริหารจัดการ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ความเข้าใจในความสำเร็จและความมีวินัยดัดแปลงแบบสอบถาม จาก นราเขต ยิ้มสุข (2552)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง พัฒนาขึ้น จากแบบวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจตามแนวคิดของ ฟรายส์ และคณะ (Fry et al., 1998 อ้างถึงใน นราเขต ยิ้มสุข, 2552:23-25) ประกอบด้วยข้อคำถาม 9 ข้อแบบสอบถามเป็นแบบมาตราวัดลิเคอร์ต (LikertScale) 5 ระดับ โดยดัดแปลงแบบสอบถามจาก นราเขต ยิ้มสุข (2552) ทำให้ได้องค์ประกอบของความสำเร็จทั้งหมด 4 ด้าน จาก 5 ด้าน แบบวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้าการส่งเสริมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์และการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากลูกค้า แต่เนื่องจาก การส่งเสริมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์นั้นกับด้านตัวแปรอิสระ ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาตัวแปรตาม 3 ด้าน ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้า

แบบสอบถาม

ศึกษาปัจจัยของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง
ในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงหนึ่งข้อเท่านั้น หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ และข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ

1. เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 1) หญิง

2. อายุ

☐ 1) ไม่เกิน 30 ปี

☐ 2) 31 – 40 ปี

☐ 3) 41 – 50 ปี

☐ 4) 51-59 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 1) ประถมศึกษา

☐ 2) มัธยมศึกษา

☐ 3) ปริญญาตรี

☐ 4) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระยะเวลาที่ประกอบกิจการนี้

☐ 1) ไม่เกิน 5 ปี

☐ 2) 6-10 ปี

☐ 3) 11-15 ปี

☐ 4) 16 ปี ขึ้นไป

5. รูปแบบของธุรกิจ

☐ 1) เจ้าของคนเดียว

☐ 2) มีสมาชิก

☐ 3) ห้างหุ้นส่วนสามัญ/ห้างหุ้นส่วนจำกัด

☐ 4) บริษัทจำกัด

☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ประเภทธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางของผู้ประกอบการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ผลผลิตภาคเกษตร (การเพิ่มมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตร)

☐ 2) ขนมหัตถ์บ้าน ขนมหัตถ์ไทย ขนมหัตถ์

☐ 3) การบริการ (แหล่งท่องเที่ยว, โฮมสเตย์, นวดเพื่อสุขภาพ)

☐ 4) ผ้าพื้นถิ่น (อุตสาหกรรมผ้า เช่น ผ้ามัดย้อม อุปกรณ์เครื่องนุ่งห่ม)

☐ 5) ผลิตภัณฑ์จากทรัพยากรและภูมิปัญญาของชุมชน เช่น ยาสมุนไพร ยาสมุนไพร สเปรย์กันยุง ยาหม่อง น้ำมันนวด สบู่สมุนไพร เป็นต้น

☐ 6) ผลิตภัณฑ์การพึ่งตนเองของชุมชน เช่น น้ำดื่ม น้ำปลา ปุ๋ยชีวภาพ น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า เป็นต้น

☐ 7) อื่นๆ ระบุ.....

7. ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางของท่านอยู่ในจังหวัดใด

☐ 1) จังหวัดเพชรบูรณ์ ☐ 2) จังหวัดพิจิตร

8. ทุนการจดทะเบียนวิสาหกิจ

☐ 1) ไม่เกิน 5,000 บาท ☐ 2) 5,001 - 10,000 บาท
☐ 3) 10,001 - 20,000 บาทขึ้นไป ☐ 4) อื่นๆ ระบุ.....

9. จำนวนสมาชิก/พนักงาน

☐ 1) ไม่เกิน 20 คน ☐ 2) 21 - 40 คน
☐ 3) 41 - 60 คน ☐ 4) 61 คนขึ้นไป

10. การดำเนินงานกิจกรรมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ระบบบัญชีและการเงิน

☐ 1) บัญชีของสมาชิกกลุ่ม (ระดมทุน) ☐ 2) บัญชีกลุ่ม (ธ.ก.ส.)
☐ 3) บัญชีกลุ่ม (ออมสิน) ☐ 4) อื่นๆ ระบุ.....

11. การดำเนินงานวัดความสำเร็จ

☐ 1) สมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

☐ 1.1) ไม่มี ☐ 1.2) มี

○ 1. มีการร่วมทุน.....คน ○ 2. มีการร่วมคิด.....คน

○ 3. มีการร่วมทำ.....คน ○ 4. มีการร่วมรับผิดชอบ.....คน

☐ 2) มีระบบควบคุมทางการเงินและบัญชีวิสาหกิจที่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (0 = ไม่มี,

1=มี)

☐ 2.1) ไม่มีการบันทึก ☐ 2.2) มี

○ 1. มีง่ายๆ แต่เป็นระบบ ○ 2. มีตามระบบบัญชี

☐ 3) ผลประกอบกิจการของกลุ่ม เพิ่มรายได้หรือลดรายจ่ายให้กับสมาชิกกลุ่ม

☐ 3.1) ไม่มีผลใดๆ ☐ 3.2) เพิ่มรายได้หรือลดรายจ่าย

☐ 4) การดำเนินงานวิสาหกิจเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่จดทะเบียนจัดตั้งกลุ่ม

- ☐ 1) เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- ☐ 2) มีบ้างบางข้อ
- ☐ 3) ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- ☐ 5) มีการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเป็นอย่างไร
- ☐ 1) มีต่อเนื่อง ☐ 2) ไม่ต่อเนื่อง
- ☐ 6) วิสาหกิจของท่านมีโอกาสไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ต่อกลุ่มอื่นๆ หรือไม่
- ☐ 1) มี ☐ 2) ไม่มี
- ☐ 7) กลุ่มวิสาหกิจของท่านได้กู้ยืมเงินทุนเพื่อประกอบกิจการหรือไม่
- ☐ 1) ไม่มี ☐ 2) มี
- ☐ 1. ค้างชำระทั้งหมด ☐ 2. ค้างชำระบ้างตามกำหนด
- ☐ 3. ชำระครบถ้วนตามกำหนด
- ☐ 8) กลุ่มวิสาหกิจของท่านมีกฎระเบียบและข้อบังคับของกลุ่มที่ชัดเจน
- ☐ 1) ไม่มีระเบียบต่างคนต่างผลิต
- ☐ 2) มีผู้นำกลุ่มเป็นผู้จัดการ ไม่มีกฎระเบียบ
- ☐ 3) มีผู้นำกลุ่มเป็นผู้จัดการ มีกฎระเบียบข้อบังคับ
12. กลุ่มวิสาหกิจของท่านได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนหรือไม่
- ☐ 1) ได้รับการสนับสนุน ☐ 2) ไม่ได้รับการสนับสนุน
13. ตลาดกลุ่มวิสาหกิจของท่านเป็นอย่างไร
- ☐ 1) การอุปโภคบริโภคภายในครัวเรือน ☐ 2) ตลาดในชุมชน/หมู่บ้าน
- ☐ 3) ตลาดในตำบล/อำเภอ ☐ 4) ตลาดในจังหวัด
- ☐ 5) ตลาดนอกจังหวัด
14. กลุ่มวิสาหกิจของท่านได้ขอสนับสนุนสินเชื่อ สถาบันที่สนับสนุนสินเชื่อใด
- ☐ 1) ไม่ได้กู้สินเชื่อ ☐ 2) กู้สินเชื่อ
- ☐ 1. ส.ป.ก. ☐ 2. ธ.ก.ส. ☐ 3. ธนาคารออมสิน
- ☐ 4. กองทุน/อบต/อบจ. ☐ 5. อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงหนึ่งข้อเท่านั้น หน้าคำตอบที่ตรงกับความเห็นของท่าน

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ปัจจัยความเป็นตัวของตัวเอง					
1.1 ความสำเร็จของงานเกิดขึ้นได้เพราะตัวของท่านและสมาชิกกลุ่ม					
1.2 ความสามารถของท่าน ทำให้ธุรกิจ/วิสาหกิจเจริญรุ่งเรือง					
1.3 ท่านสามารถบริหารจัดการชีวิตให้เจริญก้าวหน้าได้					
1.4 ความสามารถของท่านเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของงาน					
1.5 ท่านผ่านภาวะวิกฤติต่างๆ มาได้ด้วยความสามารถของตนเอง					
2. ปัจจัยความมีนวัตกรรม					
2.1 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีใหม่ๆ มีส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือการบริการด้วยวิธีต่างๆ เป็นเรื่องคุ้มค่า					
2.2 ท่านคิดว่าข่าวสารที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการสำคัญในธุรกิจ/วิสาหกิจ					
2.3 ท่านคิดว่าการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการเป็นเรื่องง่าย					
2.4 ท่านมักปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการ					
3. ปัจจัยความกล้าเสี่ยง					
3.1 ท่านจัดโปรโมชันผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างเสมอ					
3.2 ท่านมีแนวคิดในการปรับลดราคาผลิตภัณฑ์/บริการตามเทศกาล					
3.3 ท่านมีแนวคิดในการใช้ผลิตภัณฑ์หรือการบริการแปลกใหม่ตลอดเวลา					
3.4 ท่านมีแนวคิดในการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัยอยู่เสมอ					
3.5 ท่านมีแนวคิดในการเพิ่มจำนวนสมาชิก					
3.6 ท่านมีแนวคิดในการขยายธุรกิจ					
3.7 ท่านมีแนวคิดในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม					
4. ปัจจัยการบริหารจัดการ					
4.1 ท่านคิดว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการ ผ่านการวางแผนและวิเคราะห์มาอย่างดีเยี่ยม					
4.2 สถานประกอบการมีขั้นตอนการทำงานที่เหมาะสม					

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.3 สถานประกอบการมีความสะดวกในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือการบริการ					
4.4 ท่านเปิดโอกาสให้ลูกค้าเสนอแนะ/ร้องเรียนผลิตภัณฑ์หรือการบริการได้					
4.5 หากมีข้อร้องเรียนและขอเสนอแนะของลูกค้า ได้รับการตอบหรือแก้ไข					
4.6 ท่านคิดว่าการแก้ไขข้อร้องเรียนและปรับปรุงงานสามารถแก้ไขได้ตรงตามความต้องการของลูกค้า					
5. ปัจจัยความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้					
5.1 ท่านคิดว่า สมาชิก/พนักงาน ปฏิบัติงานโดยยึดหลักความถูกต้องของกฎระเบียบของกลุ่ม					
5.2 สมาชิก/พนักงานปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต					
5.3 สถานประกอบการของท่าน มีขั้นตอนการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้					
5.4 สถานประกอบการของท่าน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
5.5 สถานประกอบการของท่านเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ บ่อยครั้ง					
5.6 ท่านให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นของลูกค้า					
5.7 ผลิตภัณฑ์หรือการบริการในสถานประกอบการของท่าน คำนึงถึงความสะดวกของลูกค้า					
6. ปัจจัยความใส่ใจในความสำเร็จ					
6.1 ท่านจะไม่ลดละความพยายามจนกว่างานสำเร็จ					
6.2 แม้มีอุปสรรคท่านคงความมุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จ					
6.3 ท่านกำหนดมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์หรือการบริการ					
6.4 ท่านมีใจมุ่งมั่น แม้วางแผนนั้นจะน่าเบื่อหน่ายก็ตาม					
6.5 ท่านนำความผิดพลาดมาแก้ไขเพื่อให้งานสำเร็จ					

ตอนที่ 3 วัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงหนึ่งข้อเท่านั้น หน้าคำตอบที่ตรงกับความเห็นของท่าน

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.สภาพความเป็นไปทางการเงิน					
1.1 ในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมารัฐกิจของท่านได้กำไรอย่างต่อเนื่อง					
1.2 ยอดขายของปีที่ผ่านมาสูงกว่า เมื่อ 2-3 ปี ก่อน					
1.3 ในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมารัฐกิจของท่านได้ส่วนแบ่งการตลาดอย่างต่อเนื่อง					
2. การตอบสนองความต้องการของลูกค้า					
2.1 ลูกค้าของท่านส่วนใหญ่ แสดงความพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการของท่าน					
2.2 ผลิตภัณฑ์หรือบริการของท่านตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้เพียงพอ					
2.3 ในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมามีลูกค้าเพิ่มขึ้น					
3. การได้รับความยึดมั่นผูกพันจากสมาชิก/พนักงาน					
3.1 สมาชิก/พนักงาน ของท่านอุทิศตนเพื่อการทำงานอย่างเต็มที่					
3.2 สมาชิก/พนักงาน ในสถานประกอบการของท่านมีความผูกพันกับองค์กร					
3.3 สมาชิก/พนักงาน ของท่านเอาใจใส่ และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					

คำถามเชิงคุณภาพแบบมีโครงสร้าง

1. สมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีแนวทางหรือวิธีการในการยกระดับสินค้า OTOP อย่างไร
2. ได้เกิดการเรียนรู้ การพัฒนาความรู้ของกระบวนการยกระดับสินค้า OTOP กฎเกณฑ์การคัดสรรสินค้า OTOP อย่างไร
3. สภาพสมาชิกภายในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีบริบทเป็นอย่างไร
4. ปัญหาแนวทางการยกระดับสินค้า OTOP ด้านการตลาดของกลุ่มมีปัญหาและสาเหตุเกิดจากอะไรบ้างจะมีวิธีการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างไร
5. การพัฒนาแนวทางการยกระดับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นอย่างไร จะมีวิธีการพัฒนาอย่างไร

Ethics in Human Research Certificate Nakhon Ratchasima Rajabhat University

Protocol Title : The Effect of Improving Competencies of Family Caregivers for Elderly the Health for Elderly on the Quality of Life.

Principle Investigator : Asst. Prof. Dr. Narumon Janma

Reviewed Document :

1. Submission Form for Ethical Review	1 May 2023
2. Full Protocol	1 May 2023
3. Participant information sheet	1 May 2023
4. Informed consent form	1 May 2023
5. Research Instrument	1 May 2023
6. Principle Investigator's Curriculum Vitae	
7. Certificate of Attendance in Human subject protection Training	

Ethics in Human Research Committee, Nakhon Ratchasima Rajabhat University has reviewed and approved this research to be carried out according to this research in compliance with the declaration of Helsinki, ICH - GCP. The investigator shall provide reports to the committee concerning the progress of the research every 6 months as well as the amendment, termination, and all serious adverse and unanticipated events. The investigator shall submit the full protocol once the research is done.

 (Associate Professor Dr. Adisorn Naowanondha)
 Chairman of Ethics in Human Research Committee
 Nakhon Ratchasima Rajabhat University

